



# Luterilainen

NUMERO 4 2020 • 1926 – 2020 • 95. VUOSIKERTA



Jos te pysytte minun sanassani, niin te totisesti olette minuun opetuslapsiani, ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekemä teidät vapaiksi

Joh. 8: 31, 32





**MARTTI LUTHER**

**"Ottakaa minun ikeeni pääl-  
lenne." Matt. 11:29**

"Ottakaa minun ikeeni pääl-  
lenne." Matt. 11:29 On kuin Herra  
sanoi: Minä otan teidän ikeenne  
päälleni ja vapautan teidät siitä;  
samoin tekin puolestanne ottakaa  
minun ikeeni. Älkää pitäkö raskaana  
sitä, että jonkin verran kärsitte  
minun tähteni ja kannatte perkeleen  
ja maailman vihaa ja lihanne kiusa-  
usta, kun se himoitsee Henkeä vas-  
taan. Ottakaa huomioon, kuinka  
paljon minä kärsin ja kannan teidän  
tähtenne! Tällä hän tarkoittaa, että  
risti painaa niiden niskoilla, jotka  
uskovat häneen, perkeleen näet täy-  
tyy vihata heitä. Evankeliumikin on  
aina lihalle vastenmielistä, sillä se  
sanoo meidän pyhyitemme ja van-  
hurskautemme mitättömäksi ja kai-  
ken meidän omamme kirotuksi. Se  
on lihalle raskasta, ja sen vuoksi hän

sanoo sitä ikeeksi. Syynä siihen,  
ettei riennetä Kristuksen luo, on  
siis se, että hän panee vanhan aasin  
kaulaan ikeen, toisin sanoen ristin  
ja monenlaisia murheita. Silloin  
vanha Aadam tahtoo napista: se ei  
tahdo suvaita oman tahdon kuolet-  
tamista. Se täytyy kuitenkin, Herra  
sanoo, sillä minun valtakuntani  
luonne vaatii, että niiden, jotka sii-  
nä ovat tai tahtovat olla, täytyy alati  
kuolla vanhan Aadamin himoista  
ja uskon lisääntymisen kautta uu-  
distua Hengessä. Sen tähden hän  
vahvistaa heitä kärsivällisyyteen  
voimallisella esikuvallaan ja suloi-  
silla lohdutussanoillaan.

*Martti Luther,*  
Mannaa Jumalan lapsille, s. 179.

N:o 4 2020

## Oikeuskoinen seurakunta

Jumalan tahto on, että hänen sanaansa hänen kirkossaan saarnataan ja uskotaan puhtaana – ihmisoppeja siihen sekoittamatta. Sen, joka Jumalan kirkossa puhuu, on puhuttava ainoastaan Jumalan sanaa, ei omaansa. (1 Tim.1:3)

Raamatussa ei ole ainoatakaan kohtaa, joka sallisi opettajan poiketa Jumalan sanasta tai antaisi Jumalan lapselle luvan harjoittaa yhteyttä Jumalan sanasta poikkeavan opettajan kanssa (Jer. 23:31, Room. 16:17, 1 Tim.6,3ss)

Seurakunnan luonnetta ei ratkaise virallinen oppi, vaan se oppi, mikä siinä todellisuudessa opetetaan. Oikeuskoinen seurakunta on sellainen, joka opettaa todellisuudessa oikeaa oppia – ei sen perusteella, että se tunnustautuu oikeaan oppiin.

Usko Kristukseen syntyy ja säilyy ainoastaan todella opetetun puhtaan evankeliumin kautta.

Oikeauskoisen määreen kirkko menettää vasta silloin, kun se ei enää menettele Room. 16:17 mukaisesti eikä siis nuhtelee siinä ilmeväää harhaa (väärää opetusta) ja lopulta poista sitä keskuudestaan.

”Mutta kehotan teitä, veljet pitämään silmällä niitä, jotka saava aikaan erimielisyyttä ja pahennusta vastoin sitä oppia, jonka te olette saaneet. Vetäytykää pois heistä” (Room. 16:17)

*Otteet: Franz Pieper Kristillinen dogmatiikka, sivulta 561*

## Luther ja evankeliumi

### 1. Evankeliumin sisälllys, tarkoitus ja määritelmä

2379. Sana evankeliumi on kreikkaa, ja on saksaksi ilosanoma, koska siinä julistetaan elämän terveellinen oppi Jumalan lupauksesta ja tarjotaan armo ja syntien anteeksiantamus. Sen tähden evankeliumiin eivät kuulu teot, sillä se on pelkkää Jumalan armon lupaamista ja tarjoamista. Joka nyt uskoo siihen, ottaa vastaan armon ja Pyhän Hengen. Siitä sydän tulee hilpeäksi ja iloiseksi Jumalassa ja toimii sitten lain mukaan vapaaehtoisesti ja ilmaiseksi ilman rangaistuksen pelkoa ja palkkaa tavoittelematta. Sydän on näet Jumalan armosta ravittu ja kylläinen, ja laki on tullut sille täytetyksi. W2 XI,84.

2380. Apostoli Paavalin mukaan (Room. 1:1,3s.) evankeliumi on saarna Jumalan Pojasta, joka tuli ihmiseksi, ja joka on lahjoitettu meille autuudeksi ja rauhaksi ilman meidän omaa ansiotamme. Se on pelastuksen sana, armon sana, lohdutussana, ilon sana, Yljän ääni morsiamelle, hyvä sanoma, rauhan sana. W2 XVIII,249.

2381. Tässä Kristus opettaa apostoleilleen, mitä oppia heidän tulee saarnata, nimittäin Jumalan valtakuntaa eli taivasten valtakuntaa (Matt. 10:7). Tämä on Uuden liiton saarna niin, ettei saarnata seremonioista, maallisista laeista, eikä muuten mitään muutakaan

kuin taivasten valtakunnasta eli iankaikkisesta elämästä. Sillä ymmärretään Jumalan sana vanhurskaudesta, syntien anteeksiantamisesta, voittoa kuolemasta, lihasta, maailmasta, perkeleestä ja kaikesta pahasta. Sillä taivasten valtakunta on vanhurskauden, elämän ja iankaikkisen autuuden valtakunta, missä ei ole oleva enää syntiä, kuolemaa eikä helvettiä. Tämä käsky, nimittäin se, että sananpalvelijoiden tulee tätä opettaa, on heidän mitä tarkimmin otettava huomioon, etteivät he tee kirkosta maallista regimenttiä, kuten paavi on tehnyt, eivätkä teeskentelyä, kuten munkit ovat tehneet, vaan että heidän tulee pysyä siinä, mikä on heidän varsinainen virkansa eli opettaa, mitä kuuluu taivasten valtakuntaan eli iankaikkiseen elämään. Sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle, eli taivasten valtakunta on nyt käsillä, mikä aikaisemmin oli luvattu. Tätä nyt opettakaa: Antakaa kuolleitten haudata kuolleensa, Luuk. 9:60. W2 VII,78s.

2382. Evankeliumia ei ole, kuten laki oli, sidottu, johonkin vuoreen eikä yhteen kansaan, vaan sitä levitetään mitä vapaimmin kaikilla vuorilla, toisin sanoen kaikkien kansojen keskuudessa ja joka maassa, ja se tuo heille rauhan ja syntien anteeksiantamisen. Se saarnaa hyvää, toisin sanoen autuu-

den iloa ja riemua ja muita Hengen hedelmiä. Se julistaa myös pelastusta, se on, vapautta ja lunastusta synnistä, kuolemasta ja helvetistä ja voittoa kaikesta pahasta. W2 VI,611.

2383. Evankeliumi ei ole väkivaltainen oppi, kuten lait ovat, vaan se on sanoissaan lempeä niin, että vapauden lapset tulevat joukoittain sen luo vapaaehtoisesti eivätkä pakosta. W2 VI,587.

2384. Evankeliumi on vapaa oppi, jota ei ole sidottu mihinkään munkkikuntaan, säätyyn, paikkaan, henkilöön eikä elämäntapaan. Yhtä lailla evankeliumi on herralla kuin palvelijalla, kuninkaalla kuin alamaisella. Me kaikki olemme näet samalla tavoin kutsuttuja armoon. VI,580.

2385. Koko evankeliumi ei opeta muuta kuin uskoa Jumalaan ja rakkautta lähimmäiseen. W2 V,670.

2386. Se, mitä Jumala puhui Moosekselle käskyjen takia, käskiessään pitämään käskyt, koska vain juutalaisia, mutta evankeliumi koskee läpikotaisin koko maailmaa. Ketään ei ole siitä jätetty pois, vaan se esitetään kaikille luoduille. Sen vuoksi tulee koko maailman ottaa se vastaan, ikään kuin se olisi sanottu jokaiselle erikseen. Sana Joh. 13:34 "Meidän tulee rakastaa toisiamme", koskee minua, sillä se koskee kaikkia, jotka kuuluvat evankeliumin piiriin. W2 III,15.

2387. Evankeliumi ei ole mitään muuta kuin Kristuksen, Jumalan Pojan, sana, jossa hän saarnaa meille pelkkää Jumalan armoa ja laupeutta Isän Jumalan nimessä, joka on lähettänyt hänet sitä varten ja vaikuttaa kaiken meissä hänen kauttaan. W2 III,1948.

2388. Evankeliumi on saarna armosta, joka todistaa teoista, jotka Jumalan Poika otti tehdäkseen, teki ja suoritti täydellisesti, ja lupaa niille, jotka häneen uskovat, syntien anteeksiantamisen. W2 VI,1607s.

2389. Sanalla "evankeliumi" ei ymmärretä ainoastaan hengellisiä lupauksia ja omantunnon lohdutusta, vaan myös kaikenlaisia hyviä ilosanomia, joilla luvataan ruumiillisia, ajallisia lahjoja. W2 XIV,1350.

2390. Kaikkein suloisin ja lohdullisin evankeliumin oppi ei puhu lainkaan teoista, joita Jumalan laki tai ihmiset meille käskyvät, vaan se saarnaa ja opettaa yksinomaan meille käsittämättömästä ja sanomattomasta Jumalan laupeudesta ja rakkaudesta, jota hän on osoittanut meitä arvottomia ja tuomittuja syntisiä kohtaan. Se julistaa nimittäin sitä, että hän, kaikkein armollisin, laupiaain Isä, havaitsi, että lain kiros painoi meitä niin viheliäisesti ja piti meitä sen vallassa niin lujasti, ettemme olisi voineet omin voimin päästä ikinä pois sen vallasta ja vapauttaa siitä itseämme. Niinpä hän sen vuoksi lähetti ainokaisen Poi-

kansa maailmaan ja heitti kaikkien ihmisten synnit hänen päälleen. W VIII,2172.

2391. Evankeliumin tehtävänä on ainoastaan rakentaa omaatuntoa ja koskettaa sydäntä. Muut opit eivät ole muuta kuin pakanallisia ruumista koskevia määräyksiä. W2 VII, 847.

2392. On vain yksi varma merkki, mistä tunnetaan, missä Kristus ja hänen kirkkonsa ovat. Se on tämä tähti eli pyhä evankeliumi. Kaikki muu on vääriä ja erehtyvää, mutta missä evankeliumia saarnataan, siellä tämä tähti loistaa. Siellä Kristus on varmasti. Sieltä löydät varmuudella kirkon, olkoonpa Turkissa, Venäjällä, Böömissä tai missä tahansa. Ei ole mahdollista, että missä Jumalan sana kaikuu, ei olisi Jumalaa, Kristusta eikä Pyhää Henkeä. Myös toisin päin, ei ole mahdollista, että siellä olisi Jumala, Kristus, Pyhä Henki ja kirkko sekä jotakin autuaallista, missä Jumalan sana ei kaiu, vaikka tekisivätkin kaikkia ihmeitä. Sillä siellä täytyy olla pelkkiä herodeslaisia ja perkeleen hallitusvaltaa. Nythän jokainen näkee, kuinka paavi pappeineen kulkee ympäri ilman Jumalan sanaa opettaen vain ihmisoppeja. W2 XI, 417.

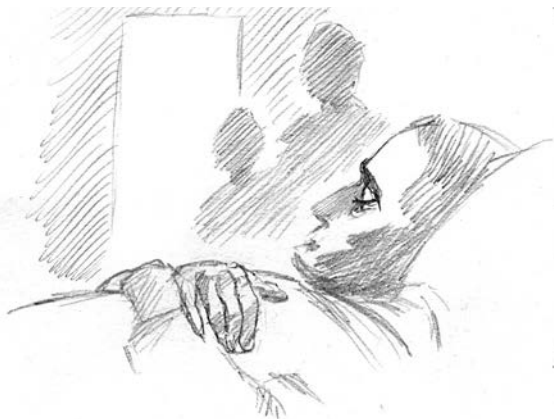
2393. Mitä muuta evankeliumi on kuin saarna Kristuksesta, miten hän on koko maailman Vapahtaja, valo ja kerskaus. Tästä saarnasta sydän tulee iloiseksi, ja missä häneen uskotaan, sydän hämmästyy iloisena tästä suuresta armosta ja lohdutuksesta. W2 XI, 236.

2394. Evankeliumi ei ole muuta kuin saarna siitä ainoasta henkilöstä, jonka nimi on Kristus. Muuten on kirjoitettu siellä täällä paljon kirjoja ja monenlaiset ihmiset, sekä pakanat että kristityt, ovat kirjoittaneet paljon kirjoja Jumalan äidistä, pyhästä Pietarista, enkeleistä ja monista muista pyhistä. Ne eivät ole kuitenkaan evankeliumeja, vaan vain se on oikea evankeliumi, joka esittää meille Kristusta ja opettaa, että meidän tulee odottaa häneltä hyvää. Toisinaan evankeliumissa kirjoitetaan Johannes Kastajasta, Mariasta ja apostoleista. Mutta se ei ole varsinaisesti evankeliumia, vaan heihin viitataan sen vuoksi, että sitä täydellisemmin ymmärtäisimme, mistä Kristus tulee ja mikä on hänen virkansa. Niinpä Luukas kuvaa Johannes Kastajan historian alusta alkaen, kuinka hänen sikiämisensä ja syntymänsä tapahtui, samoin hän kuvaa neitsyt Mariaa, sitä ei ole kuitenkaan kirjoitettu hänen tähtensä, vaan yksinomaan Kristuksen persoonan tähden. Niin kaikki se, mitä on evankeliumissa, on tämän persoonan tähden. Pyhän apostoli Paavalin kirjeissä ei ole kirjoitettu mitään pyhimyksistä, kaikki niissä on Kristuksesta. Evankeliumikirjojen kirjoittajat kuvaavat Kristuksen tekemiä ihmeitä ja merkkejä, mutta he eivät kirjoita mitään teoista, joita Johannes ja Maria tekivät, vaan ainoastaan siitä, mitä Kristus teki, kun hän auttoi ihmisiä sielun ja ruumiin puolesta ja kuinka ihmiset riippuivat hänessä kiinni. W2 XI,1834–1836.

## "Vähän aikaa"

*Vähän aikaa, niin ette enää näe minua, ja taas vähän aikaa, niin näette minut, sillä minä menen Isän luo." Silloin muutammat hänen opetuslapsistaan sanoivat toisilleen: "Mitä tarkoittaa, kun hän sanoo meille: 'Vähän aikaa, niin ette minua näe, ja taas vähän aikaa, niin näette minut', ja: 'Minä menen Isän luo'?" Niin he sanoivat: "Mitä tarkoittaa, kun hän sanoo: 'Vähän aikaa'? Emme tiedä, mitä hän puhuu." Jeesus huomasi, että he tahtoivat kysyä häneltä, ja sanoi heille: "Sitäkö kyselette keskenänne, että sanoin: 'Vähän aikaa, niin ette minua näe, ja taas vähän aikaa, niin näette minut'? Totisesti, totisesti sanon teille: te tulette itkemään ja valittamaan, mutta maailma on iloitseva. Te tulette murheellisiksi, mutta teidän murheenne on muuttuva iloksi. Kun nainen synnyttää, hänellä on murhe, koska hänen hetkensä on tullut. Mutta kun hän on synnyttänyt lapsen, hän ei enää muista ahdistustaan sen ilon tähden, että ihminen on syntynyt maailmaan. Niin teilläkin on nyt murhe. Mutta olen taas näkevä teidät, ja teidän sydämenne on iloitseva, eikä kukaan ota teiltä pois teidän iloanne. Sinä päivänä ette kysy minulta mitään. Totisesti, totisesti sanon teille: mitä tahansa anottekin Isältä minun nimessäni, hän antaa sen teille. Joh. 16:16–23*

Rakkaat uskonveljet ja -sisaret! Jumala on nähnyt hyväksi koetella meitä koronakriisin takia, tekstimme sanoilla "vähän aikaa". Tämä aika voi tosin tuntua meistä pitkältä. Toivomme, että tämä koetus loppuisi ja että pääsisimme normaaliin elämänmenoon. Saamme kuitenkin olla kiitollisia siitä, että Jumala on kaikkivaltiudessaan hiljentänyt koko maailman ja antanut sille ikään kuin uuden etsikonajan. Totta on Saarnaajan sana: "Turhuuksien turhuus, sanoi saarnaaja, turhuuksien turhuus; kaikki on turhuutta!" (Saarn. 1:2) Jumala kutsuu meitä näkemään maailman turhuuden ja elämään mielenmuutoksessa eli oikeassa parannuksessa, siis uskossa ja luottamuksessa Herraan Kristukseen ja panemaan pois syntielämän. Niinpä apostoli muistuttaa jokaista meistä: "Maailma katoaa ja sen himo, mutta joka tekee Jumalan tahdon, pysyy iankaikkisesti." (1 Joh. 2:17) Nyt ei ole aika himoita sitä, mikä on maailman, vaan etsiä sitä, mikä pysyy. Profeetta Jesaja lausuu: "Ruoho kuivuu, kukkanen lakastuu, mutta Jumalamme sana pysyy iankaikkisesti." (Jes. 40:8) On aika hylätä se, mikä katoaa. Emme saa kiinnittää sydäntämme siihen, mitä maailma



himoitsee, emme sen synnillisiin nautintoihin, emme sen himoihin. Jumala on hyvydessään luonut tämän maailman ajallisia tarpeitamme varten, jotta nauttisimme niistä kiitollisina ja jakaisimme myös muille omastamme. Apostoli Paavali teroittaa mieliimme oikean elämänasenteen. Hän kirjoittaa: "Mutta sen sanon, veljet: aika on lyhennetty. Olkoot tästedes nekin, joilla on vaimot, kuin heillä ei heitä olisi, ja ne, jotka itkevät, kuin eivät itkisi, ja ne, jotka iloitsevat, kuin eivät iloitsisi, ja ne, jotka ostavat, kuin eivät omistaisi, ja ne, jotka tätä maailmaa hyödykseen käyttävät, kuin eivät sitä käyttäisi, sillä tämän maailman olemus on katoamassa." (1 Kor. 7:30–31)

Tämän Jumalan sanan mukaan maailman olemus on katoamassa. Siitä on häviämässä jotakin hyvin olennaista siihen alun perin kuulunutta. Havaitsemme sen luonnossa, kun siitä häviää lajeja. Mutta se näkyy myös ihmisessä eettisellä tasolla moraalittomuuden kasvaessa. Vaikeammin tunnistettavissa se on ajattelun ja vastuuntunnon heikentyessä. Emme käsitä tekojemme seurauksia emmekä osaa varoa väärän opin tuhoavaa voimaa.

Totta on silti Raamatun sana: "Älä sano: 'Mikä siinä on, että entiset ajat olivat paremmat kuin nykyiset?' Sillä sitä et viisaudesta kysy." (Saarn. 7:10) Kullakin ajalla on hyvät ja huonot puolensa. Tällä viimeisellä lopun ajalla on se hyvä puoli, että tämä aika on erityisesti evankeliumin aikaa. Huono puoli tässä ajassa on se, että jumalattomuus lisääntyy ja ihmiset hylkäävät evankeliumin ja pelastuksensa.

Jumala, joka pienellä, silmiin näkymättömällä viruksella pystyy hiljentämään maailman menon, pystyy myös näyttämään mahtinsa tämän maailman Gomorralle ja Sodomalle. Hän on jälleen näyttänyt, kenellä on valta.

Mutta vielä nyt on armonaika. Mitä se merkitsee? Ei suinkaan sitä, että ihminen saa tehdä, mitä tahtoo. Se ei merkitse sitä, että ihminen saa elää,



kuinka hyvänä, vaan Jumala sanoo sanassaan: "Noita tietämättömyyden aikoja Jumala on kärsinyt, mutta nyt hän tekee tiettäväksi, että kaikkien ihmisten kaikkialla on muutettava mielensä." (Apt. 17:30) Epäuskon alta on tultava uskon varaan, jumalattomuuden hallinnasta jumalisuuteen ja harhoista oikeaan uskoon. Jumalan sana sanoo: "Sillä hän on säästänyt päivän, jona hän tuomitsee maanpiirin vanhurskaudessa sen miehen kautta, jonka hän on siihen määrännyt, ja tarjoaa kaikille uskoa herätettyään hänet kuolleista." (Apt. 17:31) Nyt on oikea aika tehdä parannus eli muuttaa mielensä. Nyt on oikea aika kääntyä elävän Jumalan puoleen, anoa syntejään anteeksi Kristuksen nimessä ja uskoa armoon, sillä Jumala tarjoaa kaikille uskoa ja anteeksiantamista. Huomaa, että Jumala tarjoaa uskoa kaikille. Niin tämä sana kuuluu alkukielessä. Tuomiopäivä lähestyy vääjäämättä. On aika valmistautua sitä varten. Nyt on aika ottaa vaarin Jumalan sanasta. Nyt on aika uskoa. Kristus on valmistanut meille pelastuksen synneistämme. Hän on sovittanut syntimme. Taivaallinen Isä on hyväksynyt hänen uhrinsa ja osoittanut sen herättämällä hänet kuolleista. Saat uskoa sen sellaisena kuin olet ja iloita armosta.

Jumala on näyttänyt meille, mitä on olla ilman yhteistä kokoontumista yhteisen sanan ja veisuun äärellä. Hän on armossaan kuitenkin jättänyt meille teknisiä mahdollisuuksia, joilla voimme osaksi korvata tätä haittaa. Hän tuntuu ikään kuin valmistavan meitä uuteen aikaan, kun joudumme ehkä olemaan ilman uskollisia julistajia ja opettajia. Joudumme ehkä tulemaan toimeen aikaisempien äänitysten ja kirjojen varassa. Sitä rakkaampi olkoon meille se aika, kun Kristus ikään kuin jälleen ilmestyy sanassa ja sakramenteissa ja palvelee omiaan. Sitä suuremmalla halulla kuulkaamme oikeita, puhtaassa Jumalan sanassa pysyviä opettajia, kun hän heitä meille suo. Armoa yksin on, että vielä saamme kuulla selvää evankeliumin julistusta. Armoa yksin on, että hän on päästänyt meidät lain alta Jumalan lasten ihanaan vapauteen.

Koettelemuksen aika kestää tekstimme mukaan vain lyhyen ajan. Kristus ei meitä hylkää. Hän on uskollinen. Hän voi antaa meille monin verroin enemmän, kuin mitä anomme tai ymmärrämme. Ennen muuta muistakaamme sitä, että Kristus on jo ottanut pois syntimme ja Jumala on hyväksynyt hänen uhrinsa. Hän on uudestisyntyttänyt meidät elävään toivoon ja ottanut meidät jo kasteen liitossa omiksi lapsikseen. Tämän armoiltoin turvissa meidän on hyvä elää ja kerran myös lähteä Jumalamme luo.

Muistakaamme vielä eräs tärkeä asia. Jumala on jättänyt parhaan viimeiseksi. Aamen.

*Markku Särelä*

## Johannes Kastaja - esikuvana meille

Niinä päivinä tuli Johannes Kastaja ja saarnasi taivasten valtakuntaa Juudean erämaassa ja sanoi: ”Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle.” Sillä hän on se, josta profeetta Esaias puhuu sanoen: ”Huutavan ääni kuuluu erämaassa: 'Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänelle tasaisiksi.'” Ja Johanneksella oli puku kamelinkarvoista ja vyötäisillään nahkavyö; ja hänen ruokanaan oli heinäsiikat ja metsähunaja. Silloin vaelsi hänen tykönsä Jerusalemin ympäristö, ja hän kastoi heidät Jordanin virrassa, kun he tunnustivat syntinsä. Mutta nähdessään paljon fariseuksia ja saddukeuksia tulevan kasteelle hän sanoi heille: ”Te kyykäärmeitten sikiöt, kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaista vihaa? Tehkää sentähden parannuksen soveliaita hedelmiä, älkääkää luulko saattavanne sanoa mielessänne: 'Onhan meillä isänä Abraham!'; sillä minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Abrahamille. Jo on kirves pantu puitten juurelle; jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, siis

hakataan pois ja heitetään tuleen. Minä kastan teidät vedellä parannukseen, mutta se, joka minun jäljessäni tulee, on minua väkevämpi, jonka kenkiäkään minä en ole keivollinen kantamaan; hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella. Hänellä on viskimensä kädessään, ja hän puhdistaa puimatanterensa ja kokoaa nisunsa aittaan, mutta ruumenet hän polttaa sammumattomassa tulossa.” (Matt. 3:1–12)

Kesäkuun 24. päivänä vietetään Johannes Kastajan päivää. Kirkkoisämme ovat omistaneet erikoisen päivän tälle miehelle, jonka Jumala lähetti valmistamaan tietä Jeesukselle. On sopivaa, että tällaista päivää vietämme, sillä Jeesus itse sanoi Johanneksesta: ”Ei ole vaimoista syntyneitten joukosta noussut suurempaa kuin Johannes Kastaja.” Tätä päivää viettäessämme tahdomme kiinnittää huomiomme yllä olevaan raamatunkohtaan, jossa tämä Jumalan mies meille kuvataan. Siitä käy ilmi, että Johannes on sekä henkilönä että todistajana esikuva, jota jokaisen uskovaisen tulisi seurata.

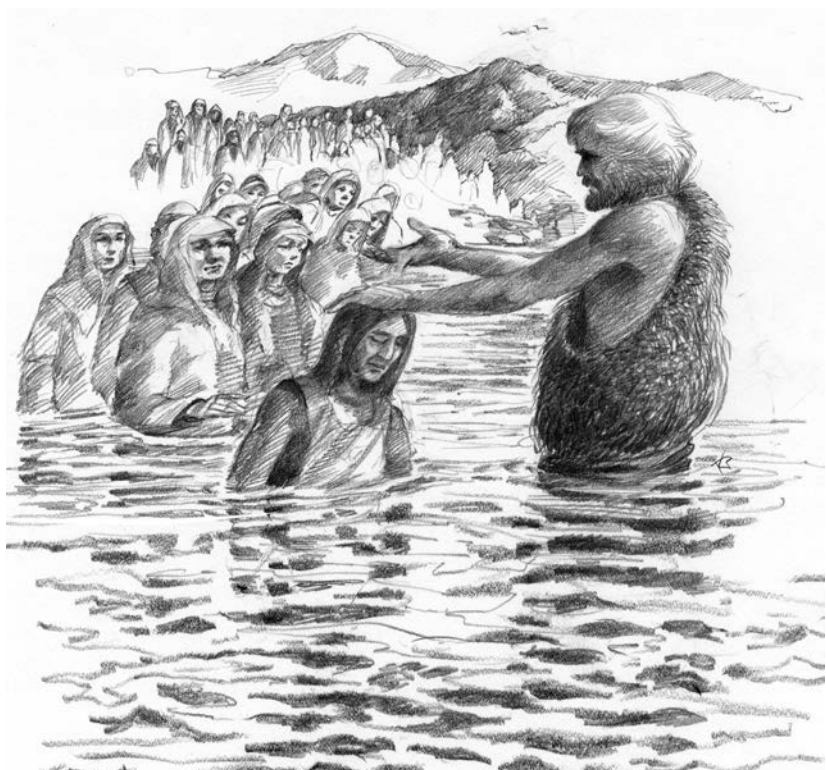
## Johannes Kastaja henkilönä on esikuva

Matteus kirjoittaa. ”Niinä päivinä tuli Johannes Kastaja ja saarnasi Juudean erämaassa.” Sanat ”niinä päivinä” tarkoittavat sitä aikaa, jolloin Jeesus vaelsi näkyvässä muodossa täällä maan päällä, erityisesti sitä aikaa, jolloin Hän alkoi julkisen saarnavirkansa. Tämä Johannes, josta tekimme puhuu, ei ole evankelista ja apostoli Johannes, vaan Sakariaan ja Elisabetin poika, hän, jonka syntymän taivaan enkeli ilmoitti. Hän syntyi Juudeassa. Häntä kutsutaan Johannes Kastajaksi hänen erikoisen työnsä johdosta.

Minkälainen oli Johannes Kastaja henkilönä? Lueimme tekstisämme: ”Ja Johanneksella oli puku kamelinkarvoista ja vyötäisillään nahkavyö; ja hänen ruokanaan oli heinäsiirkat ja metsähunaja.” Johannes ei ollut henkilö, joka rakasti ylellisyyttä. Hän ei ollut leipäpappi eikä mammonan palvelija. Hänen sydämensä ei ollut kiintynyt tämän maailman aarteisiin. Hän tiesi, että Jumala oli lähettänyt hänet sinne erämaahan valmistamaan Jeesukselle tietä, voittamaan Jeesukselle seuraajia parannuksen saarnaamisen ja kasteen kautta. Tälle työlle hän antautui ja luotti siihen, että Jumala, joka oli kutsunut hänet sitä tekemään, oli myös antava hänelle kaikki elämän tarpeet. Hän tyytyi siis yksinkertaiseen ruokaan ja vaatimattomiin vaatteisiin. Hän, kuten Paavalikin, osasi elää niukkuudessa. Kaiken tuli palvella pääasiaa, syntisten johdattamista Jeesuksen luo.

Voimme paljon oppia Johannekselta. Meillä kaikilla on taipumus kiinnittää liiaksi huomiota itseemme ja maallisiin asioihin. On niin kovin tärkeää se, että meillä on kaikki mukavuudet ja että kaikki tämän elämän asiat sujuvat mielemme mukaan. Jos asiat eivät mene niin kuin tahdomme, jos emme saa, mitä toivomme saavamme, olemme tyytymättömiä, napisemme ja usein annamme näiden maallisten vaikeuksien vaikuttaa hengelliseen elämäämme. Emme voi iloita autuudestamme, emme mielellämme osallistu Jumalan valtakunnan työhön, puuttuu intoa ja halua ja työ tuntuu rasittavalta. Teemme aivan päinvastoin kuin Johannes. Hänelle, kuten jo sanoimme, oli kaikkein tärkeintä se, että sieluja voitetaan Jeesukselle. Kaikkien muiden asioiden täytyi palvella tätä pääasiaa. Mutta meidän kohdallamme on usein niin, että Jumalan valtakunnan työn tekemisemme riippuu siitä, miten maalliset asiat sujuvat. Joku on sattuvasti sanonut, että monet papitkin ovat enemmän huolissaan lampaistaan kuin itse lampaista. Jumala auttakoon meitä kaikkia seuraamaan Johanneksen esimerkkiä.

Johannes oli myös luonteeltaan nöyrä. Hän sanoi kansalle: ”Minä kastan teidät vedellä parannukseen” mutta se, joka minun jäljesäni tulee, on minua väkevämpi, jonka kenkiäkään minä en ole kelloinen kantamaan; hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella.” Johannes puhuu tässä Jeesuksesta. Hän antaa Jeesukselle kaiken kun-



nian. Vaikka hänen tykönsä vaelsi Jerusalemi, koko Juudea ja kaikki Jordanin ympäristö, kuten tekstissämme sanotaan, ja vaikka hän olisi voinut käyttää tätä ihmisten suosiota omaksi eduksensa, hän ei näin tehnyt. Hän oli vain huutavan ääni erämaassa. Hän halusi pysyä vain äänenä. Hän viittasi Jeesukseen ja sanoi: ”Hänen tulee kasvaa, mutta minun vähetä.”

Kiitos olkoon Jumalalle, että maailmassa on vieläkin sananjulistajia, jotka kaikessa hiljaisuudessa, nöyrinä tekevät työtänsä. Maailma ei huomaa heitä, koska he eivät etsi kunniaa itselleen, vaan kirkastavat

Kristusta. Mutta kuitenkin he ovat maan suola ja iäisyudessa he saavat kuulla Herran sanovan heille: ”Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija.” Jumala auttakoon meitä kaikkia nöyrinä palvelemaan Herraa. Suokoon Hän, että voimme unohtaa itsemme ja kaikessa kirkastaa Jeesusta — todistuksellamme, tunnustuksellamme ja elämällämme.

Johannes on myös esikuva meille uskossaan. Hänen uskonsa käy ilmi seuraavista sanoista, jotka hän lausui kuulijoilleen: ”Se, joka minun jäljessäni tulee, on minua väkevämpi, jonka kenkiäkään minä

en ole kelvollinen kantamaan. Hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella.” Johannes on varma siitä, että Jeesus on Jumalan Poika, taivaan ja maan Herra, joka Hengen kautta uudestisyntyttää, vanhurskauttaa, pyhittää ja uskossa säilyttää syntisen. Tätä työtä hän kutsuu ”Hengellä ja tulella kastamiseksi”. Hän sanoi myös Jeesuksesta: ”Katso Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin.” Johannes itse uskoi siihen Jeesukseen, jolle hän tietä valmisti. Hän oli itse saanut sydämessään kokea sen, mitä hän julisti. Jeesus oli hänenkin Vapahtajansa. Hänessä oli syntien anteeksiantamus, elämä ja autuus juuri hänellekin. Uskokaamme mekin Jeesukseen. Raamattu sanoo: ”Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä; mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, se ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällensä.” (Joh. 3:36)

## **Johannes Kastaja on esikuva todistajana**

Johannes on myös esikuva meille todistajana. Hän julisti lakia rohkeasti ja evankeliumia suloisesti. Julistaessaan lakia hän ei katsonut henkilöön. Fariseuksille ja Saddukeuksille, jotka olivat sen ajan suuressa kunniaa pidettyjä ihmisiä, hän sanoi: ”Te kyykäärmeitten sikiöt, kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaista vihaa. Tehkää sen tähden parannuksen soveliaita hedelmiä, älkääkä luulko saattavanne sanoa mielessänne: Onhan meillä isänä Abraham. Sillä minä sanon teille, että Jumala voi

näistä kivistä herättää lapsia Abrahamille. Jo on kirves pantu puitten juurelle, jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää siis hakataan pois ja heitetään tuleen.” Fariseukset ja saddukeukset eivät tulleet Johannes Kastajaa kuulemaan sen tähden, etteivät he tahtoneet menettää arvoansa kansan silmissä. He luottivat siihen, että he olivat Abrahamin jälkeläisiä. Synti ei vaivannut heitä, evankeliumi ei kiinnostanut. Johannes siis sanoi heille suoraan, että heidän ulkonainen hartautensa ei hyödytä heitä. Heidän on tehtävä parannus. Heissä tulee tapahtua mielenmuutos. Heidän tulee käsittää, että he ovat itessään kadotettuja ja tuomittuja syntisiä ja että heidän vanhurskautensa on kuin saastutettu vaate Jumalan silmissä. Muuten he joutuvat kadotukseen, sillä ainoastaan katuvaiselle, hädässä olevalle syntiselle kelpaa Kristus, jossa yksin on pelastus.

On olemassa sellaisia sananjulistajia, jotka julistavat ainoastaan sitä, mitä kansa tahtoo kuulla, etteivät he joutuisi arvostelun ja hyökkäyksien kohteiksi. Johannes ei ollut tällainen sananjulistaja. Hän julisti totuuden, vaikka tämä tuotti hänelle vainoa. Miten tärkeää olisi, että jokainen todistaja julistaisi lakia samalla tavalla kuin Johannes, että laki voisi tehdä työnsä, synnyttää todellista hätää sydämessä, niin että evankeliumi kelpaisi. Pantakoon pois kaikki puhe ihmisen omasta hyvydestä, pois kaikki ylimalkainen puhe synnistä! Saakoon jokainen syntinen kuulla, että hänellä on turmeltunut sydän, että hän ei kykene omin voimin

ansaitsemaan Jumalan suosiota ja taivasta ja että juuri hän — eikä vain nuo pankkirosvot, juopot ja aviorikoksen tekijät — on ansainnut Jumalan iankaikkisen vihan ja rangaistuksen pahoilla ajatuksillaan, himoillaan, sanoillaan ja teoillaan.

Vaikka Johannes julisti lakia, hänen pääsanomansa oli kuitenkin evankeliumin sanoma, kuten on jokaisen uskollisen sananjulistajan. ”Taivasten valtakunta on tullut lähelle”, hän ilmoitti. Kuningas on saapunut tänne keskuuteen, Hän, joka on valtakunnan perustaja, ja jonka kautta on valtakuntaan pääsy. Hän on tullut ottamaan pois maailman synnin, täyttämään Jumalan vanhurskauden vaatimukset puolestanne, ansaitsemaan teille anteeksiantamuksen ja sovittamaan teidät Jumalan kanssa. Katsokaa uskon silmin tähän Jumalan Karitsaan, joka teidän tähtenne uhrataan kiroitulla ristin puulla. Hän on se, josta profeetat ovat kirjoittaneet, joka on ”haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden... ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut.” Uskokaa Häneen! Uskon kautta saatte omaksenne taivaan kaikkine aarteineen vapaana armo lahjana.

Tällaisen evankeliumin julistuksen kautta Pyhä Henki voi tehdä työtänsä. Tällaisia evankeliumin julistajia tarvitaan siis nytkin. Tahdotohan sinäkin, rakas lukija, seurata Johanneksen esimerkkiä ja toimia Jeesuksen evankeliumin julistajana eli todistajana? Tälle tehtävälle on

vain yksi edellytys, nimittäin se, että itse olet uskon silmin nähnyt Jeesuksessa Jumalan Karitsan, joka pois ottaa maailman synnin, sinunkin syntisi. Jos Jumalan armosta olet uskon lahjan saanut, osaat muillekin julistaa evankeliumin sanomaa, sitä ilosanomaa, että Jeesus Jumalan Poika on pyhällä elämälään, pyhällä kalliilla verellään ja viattomalla kärsimisellään ja kuolemallaan sovittanut maailman Jumalan kanssa, ja joka ikinä Häneen uskoo, se ei huku vaan hänellä on iankaikkinen elämä. Kun näin teet, seuraat Johanneksen esimerkkiä.

*Herra tiedustaa kuin muinoin:  
Mulle työhön käyt kenties?  
Suur on kenttä, laiho laaja,  
Työssä vain niin harva mies.*

*Varhain, myöhään tiedustaa hän  
Multa, sulta, ystävä;  
Vaan ken valmis on ja vastaa:  
Tässä oon mä, lähetä.*

*Jos et poikki merten mennä  
Voikaan villein joukkohon,  
Eksyneitä paljon täällä  
Myöskin ympärillä on.*

*Jos et Paavalin sä lailla  
Voikaan suurta vaikuttaa,  
Työstä Golgatan sä voinet  
Hiljaisesti ilmoittaa.*

*Jos ei suuret ääntäs kuule,  
Ilmoitathan pienille.  
”Jeesus kuoli sunkin tähtes”,  
Lausu heille kaikille!*

ASELK:n VK, n:o 508:1–3,5,6

*Rupert Efraimson*  
Kirjasta Sovituksen Sana

## Kun olet voimaton, Jumala on voimallinen

*Miksi sinä, Jaakob, sanot ja sinä, Israel, puhut: "Tieni on HERRAlta salassa, oikeuteni on joutunut pois Jumalani huomasta"? Etkö tiedä, etkö ole kuullut: HERRA on iankaikkinen Jumala, joka on luonut maan ääret? Ei hän väsy eikä näänny, hänen ymmärryksensä on tutkimaton. Hän voimistaa voipuneen ja antaa voimattomalle voimaa yltäkyllin. Nuorukaiset väsyvät ja nääntyvät, nuoret miehet kompastuvat ja kaatuvat. Mutta ne, jotka HERRAa odottavat, saavat uuden voiman. He kohottavat siipensä kuin kotkat. He juoksevat eivätkä näänny, he vaeltavat eivätkä väsy. (Jes. 40:27–31)*

Israelin kansan usko oli vähissä. Se oli historiansa aikana nähnyt Jumalan suuria tekoja ja saanut häneltä lupauksen, ettei Jumala unohtaisi kansaansa edes kurittaessaan sitä. Kuitenkin kansa huokailee nyt: "Tieni on HERRALTA salassa, oikeuteni on joutunut pois Jumalani huomasta". Samaan tapaan huokailevat välillä myös kristityt, vaikka uskomme Jumalan suuriin pelastustekoihin ja lupauksiin.

Kuitenkin Jumala vakuuttaa kansalleen silloin ja nyt, että "hänen ymmärryksensä on tutkimaton", niin että hän tietää johdattaa kansaansa kuten sille on parhaaksi. Hän muistuttaa olevansa "iankaikkinen Jumala, joka on luonut maan ääret", joten hän on varmasti voimallinen auttamaan. "Hän ei väsy eikä näänny", ja hän lupaa antaa voimansa kansalleen. Niin Jumalan kansa nousee ja vaeltaa väsymättä. He "kohoavat siivilleen kuin kotkat", sanoo Jumala, joka kantoi Israelin Egyptistä kotkan siivin. (2 Moos. 19:4) Kun olet voimaton, Jumala on silloinkin voimallinen. Jesaja puhuu myös meille, sillä "kaikki, mikä ennen on kirjoitettu, on kirjoitettu meille opiksi, että meillä kärsivällisyyden ja Kirjoitusten lohdutuksen kautta olisi toivo." (Room. 15:4)

Tarvitsemme tällaisia lupauksia ja lohdutusta, koska kristitytkin väsyvät ja joskus aivan nääntyvät. Usko on monin tavoin koetuksella. Elämän matkalla on esteitä, mäkiä, mutkia. Pastoritkin väsyvät ja nääntyvät. Kokonaiset seurakunnat voivat tavallaan joutua uupumuksen ja lannistuneisuuden valtaan. Langenneessa maailmassa elämme rajallisuuden ja väsymisen keskellä.

Väsyminen sinänsä ei ole mikään synti. Vapahtajamme uupui ristinsä alla niin, että Simon Kyreneläisen piti tulla sitä kantamaan hänen puo-

lestaan. Jumala on myös kutsunut meidät kantamaan toistemme kuormia. (Gal. 6:2)

Mutta Jumala vakuuttaa, että hän ei väsy. Jumala on vahva. Ja hän antaa voimansa meille. Ne, jotka Herraa odottavat, saavat uuden voiman. Meitä virvoittaa tieto siitä, että Jumalan voima on meidän, usko siihen, että hän voi ja tahtoo auttaa. Jumalan lupaukset ja usko joka tarttuu niihin välittävät hänen voimansa meille.

Tekstissämme Israelin kansa katsoi itseensä ja olosuhteisiinsa. He olivat lannistuneita jouduttuaan karkotukseen Babyloniaan. Tekstimme on suunnattu tällaisiin masentuneisiin tunnelmiin. Se vakuuttaa, että voima on Jumalassa, ei meissä, ja että Jumala ei ole hylännyt kansaansa. Myös nuorukaiset ja nuoret miehet, voiman ja vireyden vertauskuvat, uupuvat ja kompastelevat. Omilla teoillamme ilman Jumalaa emme voi saavuttaa mitään. Jos yritämme, epäonnistumme, ja jos pyrimme pelastumaan ilman hänen apuaan ja armoaan, olemme kadotettuja. Mutta tekstimme ohjaa ajatukset Jumalan voimaan ihmisvoiman sijaan. ”Ne, jotka HERRAA odottavat, saavat uuden voiman. He kohottavat siipensä kuin kotkat. He juoksevat eivätkä näänny, he vaeltavat eivätkä väsy.”

Luther opetti tekstimme pohjalta: ”Tässä Jumala lohduttaa niitä, jotka näkevät vaivaa ja ovat väsyneitä: ’Minä en väsy. Minä olen aina ollut toimellinen, minä olen vireä, minä voin auttaa sinua.’ Niinpä voit päätellä vastoin sitä miltä asiat näyttävät: ’Jos olen syntinen, Kristus on pyhä jne.’ – Niin minunkin tulee sanoa: ’Olen kuollut, mutta Kristus elää; olen syntinen, mutta Kristus on vanhurskas, sillä uskon Jeesukseen Kristukseen ja minut on kastettu hänen nimeensä.’ Niinpä kun olemme uupuneita, rientäkäämme virkeän ja väsymättömän Kristuksen luo, älkäämme jääkö itseemme. – – On kuin hän sanoisi: ’Minä olen ääretön Jumala, minä asetan sanani helvettiin, kuolemaa ja paholaista vastaan, sillä minä olen ääretön Jumala joka voittaa ne. – – Minä pysyn iankaikkisesti, ja minun sanani menestyy hulluuden alla ja heikkouden vaehevudessa, vaikka näin ei näyttäisikään olevan, jopa kun näyttää olevan päinvastoin.’ Niinpä hän lähettää sanansa meille, niin että voimme tulla lohdutetuiksi, kun kaikki näyttää vihamieliseltä, aivan kuin sanoakseen: ’Tartu minuun. Vaikka jonkin aikaa näytän heikolta, niin ei tosiasiaassa ole, vaan usko, että olen iankaikkinen Jumala.’ Jumalan sana on väkevyuden, vanhurskauden ja voiman ym. sana. Näin ollen se ei voi hallita muualla kuin niissä, jotka makaavat synnin ja heikkouden alla.” (Luther, luentoja Jesajan kirjasta)

*Vesa Hautala*



## *Kasteen evankeliumi virkistää heikkoa uskoa*

Gal. 3:27

Iltahartaus radiossa maanantaina 31.8.1992

*Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällenne pukeneet. (Gal. 3:27)*

Puhun teille, joilla on sairautta, huolia ja ahdistusta. Teille, joiden mieleen nämä ovat tuoneet perimmäiset kysymykset. Tunnette, miten elämä kiittää ohi. Koette, että uskonne on heikkoa ja häilyväistä. On toivontonta ajatella, että tällaisen syntisen ihmisen pitäisi astua elävän Jumalan eteen tekemään tili.

Miten voimme selviytyä? Mistä sielumme löytää turvapaikan? On eräs asia, mikä on monelle muulle samanlaiselle antanut suurta lohdutusta. Se on kristillinen kasteemme, se, josta pyhä Raamattu lausuu: "Kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällenne pukeneet" (Gal. 3:27).

Ennen kuin ryhdymme tarkemmin tutkimaan tätä sanaa, mainitsen jotakin siitä, miten kristinuskon viholliset yhä nykyisinkin suhtautuvat kasteeseen. Joissakin maissa lapsikaste ja lasten kristillinen kasvatus on lailla kielletty. Eräässä maassa, missä kristinuskko ja islam kohtaavat toisensa, islaminuskoiset voivat tulla kirkkoon sanankuuloon. Sitä voidaan vielä sietää. Pyhän kasteen vastaanottaminen sen sijaan voi merkitä

marttyyriutta. Tämä osoittaa, että ne, jotka eivät itse ole kristittyjä, aavistelevat kasteella olevan hyvin suuren, jopa ratkaisevan merkityksen.

Olisimmeko me kristityt tehneet suuren erehdyksen unohtaessamme kasteemme, kun pakanatkin sitä vastustaessaan korostavat sen merkitystä? Olisiko kasteestamme meille apua ja tarjoaisiko se tunnolle lohdutusta ja rauhaa?

Katsokaamme nyt, mitä Herran apostoli sanoo kasteestamme.

"Kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällenne pukeneet." Näinhän nuo sanat kuuluvat. Tämän Paavali lausui muinaisista Galatian kristityistä, jotka olivat kääntyneet pakanuudesta kristilliseen uskoon. He olivat olleet tavallisia sen ajan ihmisiä pakanallisine tapoineen ja elämäntapoineen. Jumalan edessä he olivat sydämeltään turmeltuneita, syntisiä ihmisiä. Apostoli Paavali kiinnittää nyt huomionsa ei heidän synteihinsä vaan lahjaan, minkä he olivat kasteessa saaneet ja siten lohduttua heitä. Samalla hän lohduttaa kaikkia kristittyjä, meitäkin, kun hän sanoo: "Ei tässä ole juutalaista eikä



kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapautta, ei ole miestä eikä naista."

Kasteessa Jumala on pukeut meidät erikoiseen pukuun. Se puku on itse Kristus, maailman Vapahtaja. Kasteemme kiinnittää huomionne pois itsestämme Jeesukseen Kristukseen. Kun olemme häneen kastetut, olemme hänet päällemme pukeet. Toisin sanoen, meitä

ympäroi rakas Vapahtaja, jossa ei ole mitään vikaa eikä syntiä. Hän, joka meidän syntiemme tähden ristiinnaulittiin ja antoi henkensä lunnaksi meidän edestämme. Hän, jonka taivaallinen Isämme herätti kuolleista osoituksena siitä, että hän oli hyväksynyt Poikansa sovintouhrin ja että hänen vanhurskas vihansa oli lepytetty.

Kun olet Kristukseen kastettu, Kristus ympäröi sinua joka puolelta suojamuurina. Kun tunnet olevasi syntinen ja kadotettu Jumalan edessä, saat uskoa olevasi hyvässä turvassa. Sinua suojaa oma Vapahtajasi, jota ei voida syyttää mistään. Vieläpä hän on kuolemansa kautta voittanut kuoleman, noussut ylös kuolleista ja astunut taivaaseen. Olet siis Kristuksessa Jeesuksessa. Ja kun olet hänessä, olet siellä, missä hänkin on. Hänessä sinut on syntiesi kanssa haudattu kuolemaan, mutta myös herätetty uuteen elämään kaikki synnit anteeksi annettuina.

Näemme tämän ajallisen elämän katoavaisuutta, mutta hengen silmin saamme uskossa katsella ristiinnaulittua Kristusta, joka on jo voittanut ja elää iankaikkisesti. Vanhenemme, sairastelemme, kärsimme ja lopulta kuolemme, mutta pyhässä kasteessa olemme jo saaneet uuden elämän. Itse asiassa uskon kannalta katsottuna Jumala on jo "asettanut meidät taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa", kuten Raamatussa sanotaan (Ef. 2:6).

Kun tunnemme itsemme heikoiksi ja voimattomiksi, pyhä kaste osoittautuu voimanolle. Se herättää ja vahvistaa uskoamme. Rohkenemme luottaa Jumalan armoon sellaisina kuin olemme. Kaste tekee turhaksi tavoitella omia ansioita ja antaa uskollemme perus-

taksi Kristuksen ja hänen ansionsa. Sellaisena se on valtava Jumalan armon saarna meille, heikoille, oman syntisyytemme tunteville ja siitä kärsiville ihmisille. Kasteen armon varassa eli Kristuksessa meillä ei ole mitään hätää nyt eikä viimeisellä tuomiolla.

Uskonpuhdistaja Martti Luther lausuu: "Kristuksen päällensä pukeminen... ei ole lain ja tekojen, vaan sanomattoman lahjan, nimitäin syntien anteeksiantamuksen, vanhurskauden, rauhan, lohdutuksen, ilon Pyhässä Hengessä, autuuden, elämän, jopa itse Kristuksen päällensä pukemista." Ja vielä hän sanoo: "Me kurjat syntiset, luonnostamme vihan lapset, pääsemme kuin pääsemmekin siihen kunniaan, että meistä uskon kautta Kristukseen tulee Jumalan lapsia ja perillisiä, Kristuksen kansaperillisiä, taivaan ja maan herroja vaikka eihän mikään kieli, ei ihmisen eikä enkelin, saata kylliksi ylistää sitä kirkkautta."

Rukoilemme:

Rakas taivaallinen Isämme. Kiitämme sinua suuresta armostasi, jonka olet antanut meille pyhässä kasteessa. Vahvista uskoamme ja vie meidät perille iankaikkiseen iloon Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen kautta. Amen.

*Markku Särelä*

## Pyhä Henki nuhtelee maailmaa epäuskosta ja lohduttaa Jeesuksen omia

*"Mutta nyt menen hänen luokseen, joka on minut lähettänyt, eikä kukaan teistä kysy minulta: 'Minne menet?'"* Mutta koska olen tämän teille puhunut, murhe täyttää sydämenne. Kuitenkin minä sanon teille totuuden: teille on hyväksi, että minä menen pois. Sillä ellen mene pois, Puolustaja ei tule teidän luoksenne, mutta jos menen, niin lähetän hänet teille. Kun hän tulee, hän nuhtelee maailmaa synnin, vanhurskauden ja tuomion tähden: synnin, koska he eivät usko minuun; vanhurskauden, koska menen Isän luo, ettekä enää näe minua; ja tuomion, koska tämän maailman ruhtinas on tuomittu. Minulla on vielä paljon sanottavaa teille, mutta ette voi nyt sitä kantaa. Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, hän johdattaa teidät kaikkeen totuuteen. Sillä se, mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään, vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja julistaa teille, mitä on tuleva. Hän on minut kirkastava, sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille." Joh. 16:5–14.

Tekstimme on Jeesuksen jäähyväispuheesta opetuslapsilleen. Tässä puheessaan hän lupaa heille Pyhän Hengen. Pyhä Henki on pyhän Kolmiykeyden kolmas persoona. Hän on Isän ja Pojan Henki. On kolme persoonaa jumaluudessa ja kuitenkin vain yksi Jumala. Tätä emme voi käsittää järjellämme, vaan meidän on vain lapsenomaisesti uskottava se Raamatun ilmoituksen perusteella, niin kuin kristikunta on kautta aikojen uskonut. Se, mitä Jeesus kertoo nyt meille Pyhän Hengen virasta, on mitä lohduttavinta puhetta.

### **Pyhä Henki nuhtelee maailmaa sen synnin tähden**

Ensiksi Jeesus kertoo, mitä Pyhä Henki sanoo maailmalle. Maailmalla Raamattu ymmärtää epäuskoisia. He ovat maailma. Siihen aikaan, kun Jeesus tämän puhui, lähes kaikki kuuluivat epäuskoiseen maailmaan. Uskovat olivat hyvin vähäinen joukko muuhun maailmaan verrattuna. Mutta aivan kohta tulisi aika, jolloin evankeliumi lähtisi kaikkeen maailmaan ja saavuttaisi suuria voittoja. Tosin maailma pysyisi enemmistönä, mutta kristinuskon vaikutus alkaisi tuntua kaikkialla.

Koska maailma oli epäuskoinen ja Jumala halusi kääntää siinä olevat uskoon, Pyhän Hengen ensimmäisenä tehtävänä tuli olemaan nuhdella maailmaa sen synnin tähden. Mikä tämä synti oli? Jeesus sanoo sen olevan ensiksikin sen, etteivät he usko häneen. Epäuskohan on se, joka kadottaa ja josta Jeesus tuli meidät pelastamaan. Sen tähden hän lupasi lähettää Pyhän

Hengen, jotta maailma tulisi tuntemaan syntinsä ja kääntyisi. Epäusko onkin ihmisen pääsynti.

## **Pyhä Henki nuhtelee maailmaa vanhurskauden puutteen tähden**

Toiseksi Pyhä Henki nuhtelee maailmaa vanhurskauden tähden. Mikä tämä vanhurskaus sitten on? Sen Kristus lausuu tekstissämme sanoilla: "vanhurskauden, koska menen Isän luo, ettekä enää näe minua". Tämä vanhurskaus, kuten Luther sen selittää, käsittää koko Kristuksen työn meidän lunastamisksemme ja autuuttamisksemme. Se on siis Kristuksen vieras, näkymätön vanhurskaus, kun hän täällä eli, kärsi ja kuoli ja lopulta nousi kuolleista ja astui taivaaseen. Tämän vanhurskauden voimme omistaa uskolla ja vain sillä. Se on lahjaa, jota emme voi tehdä, emme edes nähdä. Pyhä Henki tarjoaa ja antaa meille mielellään tämän vanhurskauden uskon kautta. Pyhä Henki nuhtelee maailmaa tämän vanhurskauden puuttumisesta, mutta hän täyttää meissä mielellään tämän puutteen. "Ilman uskoa on mahdotonta olla Jumalalle otollinen", sanoo Raamattu. Niinpä tämä Pyhän Hengen nuhtelu on vakavaa, ja meidän tulee ottaa siitä vaari.

## **Pyhä Henki näyttää maailmalle tuomion**

Kolmanneksi Pyhä Henki näyttää maailmalle "tuomion, koska tämän maailman ruhtinas on tuomittu", kuten tekstimme lausuu. Kristuksen voitto merkitsi tuomiota ja tappiota kiusaajalle. Jos jäämme kiusaajan puolelle, pysymme tuomittuina. Mutta jos panemme sielumme turvan Kristukseen, pelastumme. Jeesus sanoo: "Joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut." Tässä meillä on varma lupaus. Kun uskomme Jeesukseen, saamme häneltä syntien anteeksiantamuksen ja iankaikkisen elämän. Sen hän on luvannut. Saamme siitä pitää kiinni. Se on voiton saavuttaneen Kristuksen varma, ihana lupaus. Kristus kukisti kuoleman ja hankki meille elämän. Jeesus sanoo: "Totisesti, totisesti sanon teille: joka kuulee minun sanani ja uskoo häneen, joka on minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen elämä, eikä hän mene tuomiolle, vaan on siirtynyt kuolemasta elämään." (Joh. 5:24)

## **Pyhä Henki ei ole hurmoshenki**

Pyhä Henki ei ole hurmoshenki. Hän tuo esille totuuden, joka ei muutu, vaan joka pysyy samana. Totuus on Jumalan sana, jonka apostolit ja

profeetat ovat kirjoittaneet. Se on Pyhän Raamatun sana, aina sama maailman loppuun asti. Tähän sanaan hän kiinnittää sydämet ja mielet. Oikea Jumalan seurakunta pysyy tässä sanassa. Niinhän Jeesus sanoi: "Jos te pyysitte minun sanassani, te totisesti olette minun opetuslapsiani, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi." Pyhän Hengen johdatus on Jumalan sanaan sisälle johdattamista ja sen kirkastamista sydämelle.

Jeesus lausuu vielä tekstissämme Pyhästä Hengestä: "Hän on minut kirkastava, sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille." Pyhä Henki antaa kunnian Kristukselle ja hänen työnsä. Hän ottaa Jumalan edessä kelpaavan vanhurskauden Kristuksen hankkimasta ja nyt kaikkia varten olemassa olevasta lahjasta, hänen kuuliaisuudestaan ja syntien sovitukselta. Sitä hän jakaa seurakunnalle julistamalla eli saarnaamalla. Se sisältää sen, että Jumala Henkensä kautta kutsuu sananpalvelijoita paimentamaan Herran laumaa, saarnaamaan Jumalan sanaa selvästi ja puhtaasti sekä jakamaan sakramenteja. Näin Jumala pitää seurakuntansa, tuon piskuisen laumansa, hengellisesti koossa, valvovana ja hereillä ja taivaan tiellä. Pyhän Hengen julistus on Kristus-saarnaa. Se on selkeää julistusta siitä, mitä Kristus on tehnyt ja mitä hän on työllään meitä varten hankkinut. Se on saarnaa ristinnaulitusta Vapahtajasta. Pyhä Henki vie meidät Jeesuksen ristin juurelle katsomaan hänen haavojaan ja kuulemaan, kun hän sanoo: "Se on täytetty." Siellä kuolemaa tekevä suurikin syntinen saa kuulla: "Totisesti sanon sinulle: tänä päivänä pitää sinun olla minun kanssani paratiisissa." (Luuk. 23:43)

Pyhä Henki on asiallinen, selvällä Jumalan sanalla lohduttava Henki. Samalla hän puhuu lämpimästi, sydämeen käyvästi. Hän ottaa eksyneen lampaansa hellään hoivaansa.

## **Pyhä Henki näyttää maailmalle tuomion**

Pyhä Henki puhuu tosin nuhdellen epäuskoiselle maailmalle, joka torjuu hänen sanansa. Hän muistuttaa tuomiosta, joka lähestyy kovaa vauhtia. Pyhä Henki näyttää maailmalle tuomion, koska tämän maailman ruhtinas on tuomittu, sanoo tekstimme. Se on kova sana tälle maailmalle. Sen ruhtinas, päämies ja hallitsija, on jo tuomittu. Samalla tämä nuhde on kutsu pois maailman ruhtinaan orjuudesta ja hallinnasta Jumalan lasten ihanaan vapauteen. Maailman ruhtinaan tarjoama vapaus ei ole todellista, vaan valhetta ja petosta. Jeesus sanoo itsestään: "Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi, niin olette todellisesti vapaita." (Joh. 8:36) Tämän lohdutuksen saamme omistaa uskossa Jeesukseen. Olkoon kunnia Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen aina ja iankaikkisesti. Amen.

*Markku Särelä 30.4.2020.*

## "Pahat päivät tulevat"

Kun elämme aikuisuuden parhaita vuosia, saamme muistaa, etteivät ne kestä ikuisesti. Jumala muistuttaa meitä sanassaan: "Muista Luojaasi ennen kuin pahat päivät tulevat ja joutuvat ne vuodet, joista olet sanova: 'Nämä eivät minua miellytä.'" (Saarn. 12:1-2) Kun meillä on voimia, on aika muistaa Luojaamme ja kuunnella, mitä hän meille sanoo. On aika käydä sanankuulossa ja lukea pyhää Raamattua, Jumalan sanaa. Meillä on huoleton taipumus ajatella, että kaikki jatkuu kuten tähänkin asti. Kiusaaja haluaa tuudittaa meidät kavalaan itsepetokseen ja välinpitämättömyyteen. Siitä Pyhä Henki haluaa ravistella meidät irti ja kiinnittää todellisuuteen. Tulevat ne vuodet, jotka eivät meitä miellytä. Tähän on hyvä varautua ajoissa.

Onnellinen on se, joka voimissa ollessaan ottaa vaarin Jumalan sanasta. Sitä täytyy tutkia rukousmielin. Sitä tulee painaa mieleen, niin että voimme siihen tarttua, vaikka meillä ei olekaan joka hetki Raamattu käsillä. Jumalan sanalla voimme torjua kiusaajan palavat nuolet. Se pitää meidät pystyssä. Se säilyttää meidät armossa. Sillä Raamattu on kirja Jeesuksesta ja hänen sovitusteostaan. Jumalan sana antaa elämällemme oikean suunnan ja ohjaa meidät uskon tielle. "Kun sanasi avautuvat, ne va-



laisevat ja antavat yksinkertaiselle ymmärrystä." (Ps. 119:130)

Onko myöhäistä uskoa, jos "pahat päivät" ovat jo tulleet ja vanhuus on saavuttanut? Ei ole, sillä Jumala pysyy rakkautena. Hän ei halua kenenkään hukkuvan, vaan hän vetää meitä mielenmuutokseen, että pelastuisimme. Jokainen uusi päivä on armon päivä. "Sillä hänen laupeutensa ei ole loppunut: se on joka aamu uusi, ja suuri on hänen uskollisuutensa." (Val.v. 3:23) Saamme joka aika, myös noina "pahoina päivinä" tarrautua kiinni Jumalan armoon. Hän on uskollinen. Hän ei hylkää, vaan antaa anteeksi synnit ja pahat teot. Siihen saa jokainen luottaa.

On olemassa monia hyviä oikeaoppisia virsiä ja evankelisia lauluja, jotka ohjaavat autuuden tielle ja antavat uskolle selkeän Jumalan sanaan perustuvan pohjan. Ne ravitsevat uskoa ja virkistävät mieltä. Niillä voi torjua tympääntymistä. Ne säilyttävät meillä iloisen uskon mielen myös vaikeiden koetusten keskellä.

*Markku Särelä*

## Parempi on luottaa HERRAAN kuin turvata ihmisiin. (Ps. 118:8)

Rakkaat kristityt! Psalmi 118 puhuu Jumalan armosta, uskollisuudesta ja suuruudesta. Se on kiitoksen ja voiton psalmi, jossa on vahva messiaaninen sisältö. Psalmi julistaa Jumalaa oikeana turvana ja auttajana. Siksi siinä sanotaan tekstinämme olevat sanat: Parempi on luottaa Herraan kuin turvata ihmisiin.

Jumalan kansaa pitää muistuttaa siitä, missä sen oikea turva on. Ihmisellä on taipumus turvautua näkyviin näkymättömien sijasta: Jumalan sijasta siihen, mikä tarjoaa helppoa, kouriintuntuvaa menestystä. Kuitenkin vain Jumala antaa todellisen menestyksen.

Vanhan Testamentin Israelin kohdalla kiusaus turvautua ihmisiin oli usein poliittinen. Heidän maansa sijaitsi monien sen ajan suurvaltojen, Egyptin ja Babylonin, myöhemmin Assyrian ja sitten Persian, lähellä. Sitä uhkasivat eri aikoina filistealaiset, edomilaiset, mooabilaiset ja aramilaiset. Kansan katse kääntyi helposti Egyptin tai muun suurvallan puoleen avun saamiseksi naapureita tai toisia suurvaltoja vastaan. Jumala oli kuitenkin luvannut pitää huolen kansastaan, jos he pysyisivät hänen liitossaan. Profetat nuhtelivat kuninkaita siitä, että nämä etsivät ihmisapua HERRAN sijaan, vaikka HERRA oli ihmeellisellä tavalla varjellut kansansa vihollisilta monta kertaa sen historian aikana.

Ihmisiin luottaminen Jumalan sijasta on yleisinhimillinen kiusaus, joka saa eri tilanteissa erilaisia muotoja. Vähä Katekismus selittää ensimmäistä käskyä näin: ”Minä olen Herra, sinun Jumalasi, älä pidä muita jumalia minun rinnallani. Mitä se on? Meidän tulee yli kaiken pelätä ja rakastaa Jumalaa ja turvautua yksin häneen.”

Turvautua yksin häneen – ainoa turvamme on aina Jumalassa. Tämä ei tietenkään tarkoita sellaista karikatyyriä, jossa ei saisi vastaanottaa ihmisten apua, koska pitäisi odottaa Jumalan apua. Jumala toimii usein toisten ihmisten kautta ja niiden kutsumusten kautta, joissa he palvelevat lähimmäistään. Tästä kerrotaan juttua: Oli tuhotulva ja eräs mies oli paennut yhä nousevaa vettä talonsa katolle. Hän rukoili: Jumala, pelasta minut hukkumasta. Hetken päästä siihen soui veneessä ukko ja huikkasi miestä tulemaan kyytiin. ”Ei tarvitse, kyllä Jumala minut täältä pelastaa”, mies huusi vastaan. Vesi nousi nousemistaan. Jonkin ajan kuluttua lähistölle sattui pelastuslaitoksen vene, joka kääntyi miehen nähdessään kohti taloa. ”Kääntykää takaisin, pelastakaa joku muu! Kyllä Jumala minut täältä



auttaa!”, mies huusi heille. Pian talon kattokin oli jo peittymässä veteen. Viime hetkellä taloa kohti kaarsi pelastushelikopteri, mutta mies viittilöi ja huusi: ”Ei tarvitse, ei tarvitse, minä luotan Jumalan apuun!” Tulva nousi, mies joutui veden varaan ja hukkuu. Taivaan portilla hän ensi töikseen kysyi Jumalalta: ”Mikset sinä pelastanut minua?!” Ja Jumala vastasi: ”Minähän yritin, kolme kertaa!”

Humoristinen tarina sisältää tärkeän opetuksen. Meidän tulee tunnistaa ja tunnustaa Jumalan apu kaiken takana.

Samalla meidän on annettava Jumalan tahdon, jonka hän on ilmoittanut, ohjata valintojamme. Israelilaisten kuninkaas tekivät syntiä etsiessään apua Egyptiltä ja Assyrialta, koska se oli vastoin Jumalan nimenomaisia kieltoja ja lupauksia.

Kyse on siitä, missä on perimmäinen turvamme, mikä tai kuka on jumalamme. Johon ihminen ... turvautuu, se on hänen jumalansa. Jos sydämestä hukkuu se, että Jumala on kaiken avun takana, ihminen rikkoo tätä käskyä silloinkin, kun ottaa vastaan Jumalan antamaa ja sallimaa apua.

Jumalaan turvaaminen voi unohtua myös hengellisissä asioissa. Niin käy, jos oma uskonelämä tai seurakuntaelämä alkaa rakentua toisten ihmisten varaan.

Meidän on tärkeä ankkuroitua uskossamme Jumalaan, sillä seurakunnan elämässä tapahtuu kaikenlaista. Uudesta testamentista näkyy, ettei edes apostolien aika ollut kultainen rauhankausi, vaan jo silloin monenlaiset inhimilliset ongelmat rasittivat seurakuntien elämää ja jopa uhkasivat kristittyjen uskoa. Mitä enemmän kirkon haaksi keikkuu, sitä tärkeämpää on, että turvaamme Herraan emmekä ihmisiin, että uskomme lepää Jumalan varassa eikä ihmisten.

Seurakunta kohtaa monenlaista. On ihmisten eroamisia ja poisjäämisiä seurakunnasta. On uskosta luopumista. On pastorien eroja tai ongelmia viranhoidossa. Jäsenten aktiivisuus seurakunnassa voi vaihdella. On henkilöristiriitoja ja toisinaan teologisia erimielisyyksiä. Joskus on suoranaisia hajaannuksia, joissa seurakunta jakaantuu. Tällaisten asioiden keskellä voi olla usko koetuksella. Juuri silloin pitää muistaa tekstimme ajatus: turvaa HERRAAN, älä ihmisiin.

Seurakunta ei ole pelkästään ihmiset. Tietysti se on sitä siinä mielessä, että seurakunta on varsinaisesti se uskovien joukko, joka kokoontuu armonvälineiden äärelle, ja armonvälineitäkin hoitavat ihmiset. Mutta seurakunta ei ole yhtä kuin jäsenensä siinä mielessä, että emme kuulu ja tule seurakuntaan pelkästään ihmisten takia, vaan Jumalan takia. Seurakunnassa on sanan opetus ja sakramentit, joiden äärelle kokoonnumme. Olemme seurakunnassa Jumalaa varten, saadaksemme sanan ja sakra-



menttien kautta hänen armoaan, apuaan ja lohdutustaan. Uskon ei pidä rakentua niiden toisten ihmisten varaan, jotka seurakunnassa ovat.

Herran sijasta ei pidä turvata pastoreihinkaan. Pastori ei aina osaa. Eikä pastoreille ole luvattu erehtymättömyyttä, vaan heidän opetuksensa on oikea, kun se on linjassa Jumalan sanan ja Kristuksen evankeliumin kanssa. Pastorit ovat ihmisiä, jotka voivat epäonnistua, jotka voivat uupua ja jotka voivat myös langeta. Mutta Jumala pysyy, Ylipaimen, Kristus, pysyy. Hän hoitaa laumaansa, eikä hän väsy, epäonnistu, horju eikä lankea.

Uskon ei ylipäätään pidä rakentua ihmisauktoriteettien varaan. Kunniotamme monia opettajia, mutta heidän sanansa ei uskonasioita ratkaise, vaan Jumalan sana. Totuus on se, mikä meitä ohjaa, se, mitä Jumala on ilmoittanut. Seuraamme Jeesusta ja hänen opetustaan.

Kirkkomme on kohdannut vaikeita asioita. Tahdon kuitenkin rohkaista teitä Jumalan sanalla: Jumala ei muutu, vaan hänen armonsä pysyy iankaikkisesti, kuten psalmissa 118 sanotaan.

Antakoon Jumala meille anteeksi sen, jos turvamme on ollut ihmisissä, osittain tai kokonaan. Ja auta meitä, Herra, että nyt turvaisimme yhä lujemmin sinuun ja löytäisimme sinut aarteeksemme, jota ei kukaan voi riistää. Silloin meillä on rauha ja ilo.

Jeesus Kristus on tullut, että me pääsisimme epäjumalien palvelemisesta Jumalan lasten vapauteen. Hänen verensä puhdistaa meidät synneistä. Saamme väärät turvamme anteeksi. Kristus vie meidät Isän Jumalan luo. Hän vie meidät aina Jumalan syliin asti, Isän sydämelle. Siellä olemme turvassa. Siellä on apu ja turva, joka on varma ja muuttumaton.

Psalmissa 118 puhutaan Messiaasta. Häntä sanotaan kulmakiveksi. Rakennus lepää kulmakiven varassa. Jumalan Messiaan eli Kristuksen voitto on perusta, jolle kristityn usko ja Kristuksen seurakunta rakentuu. Psalmi mainitsee hänen kärsimyksensä ja ylösnousemuksensa. ”Herra kuritti minua kurittamalla, mutta kuolemalle hän ei minua antanut. Avatkaa minulle vanhurskauden portit käydäkseni niistä sisälle kiittämään Herraa.” (Ps. 118:18–19) Hän koki Jumalan kurituksen, rangaistuksen ristillä, mutta ei jäänyt kuoleman valtaan. Sillä tavalla hän on auttanut meidät voittoon. Hän voittaa hengelliset vihollisemme ja antaa turvan. Jumala on turvamme Kristuksen kautta. Koska Jumala on antanut Poikansa, ja on antanut meidän oppia tuntemaan hänet, tiedämme, että hän on meidän puolellamme, että hän tahtoo olla meidän turvamme.

Parempi on luottaa HERRAAN kuin turvata ihmisiin. Hänen armonsapysyy iankaikkisesti. Näin ei voi sanoa yhdestäkään ihmisestä. Ihmisen uskollisuus ja apu loppuu kuolemaan. Jumalan apu kestää iankaikkisuuteen. Jumala haluaa antaa meille jotain parempaa kuin epävarma ja katoavainen ihmisapu. Hän haluaa antaa meille itsensä Jumalaksemme. Hän haluaa antaa meille iankaikkisesti pysyvän perustan luottamuksellemme. Se perusta on Kristus-kallio. Sillä kalliolla seisoo kristitty ja sille kalliolle rakentuu Kristuksen seurakunta.

Psalmissa, josta tekstimme on, sanotaan: Ahdistuksessani huusin Herraa. Herra vastasi minulle ja asetti minut avaraan paikkaan. Herra on puolellani, en pelkää. Mitä ihmiset voivat minulle tehdä! Herra on puolellani ja auttaa minua, ja minä saan iloiten katsella vihamiehiäni. (Ps. 118:5–7)

Samantapaisia sanoja on paljon Psalmien kirjassa. ”Herra on valkeuteni ja autuuteni: ketä minä pelkään! Herra on elämäni turva. Ketä minä vapisen!” (Ps. 27:1) ”Sydämeistäni minä rakastan sinua, Herra, minun voimani, Herra, kallioni, linnani ja pelastajani, Jumalani, vuoreni, jonka turviin minä pakenen, kilpeni, autuuteni sarvi ja varustukseni.” (Ps. 18:2–3) ”Meitä kantaa Jumala, autuutemme.” (Ps. 68:20)

Jumalan hengellinen apu on aina tarjolla: lupaus syntien anteeksisäämisestä, Jumalan lapseudesta ja iankaikkisesta elämästä. Näitä asioita ei voi kukaan ihminen antaa; siksi niitä ei voi myöskään kukaan ihminen riistää.

*Saarna vapaasta tekstistä (äänite) Vesa Hautala 14.7.2019 Orivesi*

## Saarnatkaa evankeliumi kaikille luoduille

Kristuksen taivaaseen astumisen päivänä eli helatostaina

*Vihdoin hän ilmestyi myös niille yhdelletoista heidän ollessaan aterialla. Hän nuhteli heidän epäuskoonaan ja heidän sydämensä kovuutta, kun he eivät olleet uskoneet niitä, jotka olivat nähneet hänet kuolleista herätettynä. Hän sanoi heille: "Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumi kaikille luoduille. Joka uskoo ja tulee kastetuksi, se pelastuu, mutta se, joka ei usko, tuomitaan kadotukseen. Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä, nostavat käsin käärmeitä, ja jos he juovat jotakin kuolettavaa, se ei vahingoita heitä. He panevat kätensä sairaiden päälle, ja nämä paranevat." Kun nyt Herra Jeesus oli puhunut heille, otettiin hänet ylös taivaaseen, ja hän istuutui Jumalan oikealle puolelle. Mutta he lähtivät ja saarnasivat kaikkialla, ja Herra vaikutti heidän kanssaan ja vahvisti sanan sitä seuraavien merkkien kautta. (Mark. 16:14–20)*

Tässä tekstissämme Vapahtaja kehottaa apostolejaan ja heidän kauttaan koko kirkkoaan viemään evankeliumin sanoman kaikille luoduille. Hän käyttää käskyssään evankeliumista puhuessaan määrättyä artikkelia, mikä merkitsee sitä, että maailmalle on julistettava koko evankeliumi lyhentämättömänä ja kokonaisena.

Vapahtajamme antama evankeliumi oli apostoleille tunnettu. Sitä ei ollut heillä lupa muuttaa toiseksi. Tämä heidän saamansa evankeliumi oli totuus. Siihen Pyhä Henki tuli heidät johdattamaan ja merkeillä vahvistamaan. Se heidän oli vietävä kaikkeen maailmaan. Apostolien aika päättyi, mutta heidän sanansa jäi. Sen kautta he julistavat yhä. Tälle apostolien laskemalle perustukselle Pyhä Henki rakentaa maailman loppuun asti Kristuksen kirkkoa. "Sillä muuta perustusta ei kukaan voi panna sen tilalle, mikä on pantu, ja se on Jeesus Kristus", sanoo apostoli Paavali. (1 Kor. 3:11)

Kiusaaja tekee tosin jatkuvaa työtä pannakseen toisen perustuksen ja siirtääkseen syrjään Kristusperustuksen. Kiusaaja käyttää siinä sekä avointa strategiaa että hämäystä. Niille, jotka hän on saanut saaliikseen, hän voi esiintyä Jumalan sanaan nähden avoimen kielteisestikin, mutta Kristuksen kirkkoon päin hän joutuu toimimaan toisin, epäsuorasti ja hämäävästi. Olkaamme siis tarkkoja, ettemme lankea pois lujalta pohjaltamme. Pyhä Raamattu on erehtymätön. Se on Pyhän Hengen sana sanalta inspiroima Jumalan sana. Se on perustus, joka kestää. Se kestää tänään. Se kestää myös tuomiolla. Ihmisviisaus sen sijaan on osoittautuva kestävämmäksi. Sille ei pidä rakentaa autuuttaan.



Ihmiset kysyvät uskonsa heikkouden tähden jotakin konkreettista voidakseen uskoa. Jumala tuli tätä inhimillistä heikkoutta vastaan ja vahvisti sanansa merkeillä ja ihmeillä. Mutta nyt kun sana on kerran vahvistettu, meidän ei pidä kysellä uusien ihmeiden perään voidaksemme uskoa. Vahvistaminen koski näet apostolien ja heidän työtoveriensa silloin julistamaa sanaa. Heidän jälkeensä meillä on vahvistettu sana. Kun se synnyttää sydämissämme uskon, se samalla antaa meille varmuuden jumalallisuudestaan.

Uskon lujuuudessa meille tulee esikuvaksi uskon isä Abraham kaukaa Vanhasta liitosta. Hänestä Raamattu kertoo seuraavasti: "Abraham uskoi toivon varassa, kun mitään toivoa ei ollut, tulevana monen kansan isäksi, tämän

sanan mukaan: 'Niin on siemenesi oleva', eikä hän heikentynyt uskossa, vaikka näki, että hänen ruumiinsa oli kuoleutunut – sillä hän oli jo noin satavuotias – ja että Saaran kohtu oli kuoleutunut, mutta Jumalan lupausta hän ei epäillyt epäuskossa, vaan vahvistui uskossa antaen kunnian Jumalalle, ja oli täysin varma siitä, että minkä Jumala on luvannut, sen hän voi myös tehdä." (Room. 4:18-21)

Kun meillä Uudessa liitossa elävillä on nyt merkeillä vahvistettu sana, uskokaamme se. Älkäämme epäröikö alkuunkaan. Psalmissa 119 on kirjoitettu: "Sinun sanasi on kokonaan totuus, ja kaikki sinun vanhurskautesi oikeudet pysyvät iankaikkisesti." (Ps. 119:160) Jumalan sana on siis totuus. Se ei voi erehtyä eikä johtaa harhaan. Se tuo meille Jumalan edessä kelpaa-

van vanhurskauden, jossa saamme astua Jumalan eteen emmekä tule pois työnnehtyiksi Jumalan luota. Tämä vanhurskaus on evankeliumin varsinainen ja pääsisältö. Sitä on julistettava koko maailmalle, että sielut pelastuisivat. Tämän vanhurskauden Kristus on hankkinut. Se on täydellinen. Siinä kelpaamme Jumalalle. Se antaa meille synnit anteeksi ja vapauttaa lain orjuudesta. Se tekee meistä Jumalan lapsia. Se antaa meille taivaallisen Isän, joka pitää meistä hyvää ja hellää huolta.

Jumalan sana varoittaa meitä joutumasta lain alle. Se sanoo: "Selvää on, ettei ketään julisteta vanhurskaaksi Jumalan edessä lain kautta, koska 'vanhurskas on elävä uskosta'... Kristus on lunastanut meidät lain kirouksesta, kun hän tuli kiroukseksi edestämme." (Gal. 3:11,13) Ja vielä Raamattu sanoo: "Olette joutuneet pois Kristuksesta, te, jotka tahdotte lain kautta tulla vanhurskaiksi, olette langenneet pois armosta." (Gal. 5:4)

Evankeliumia tulee julistaa siis siten, että tehdään selvä ero lain ja evankeliumin välillä niitä toisiinsa sekoittamatta. Lailla on toki paikkansa. Sitä tarvitaan synnintunnon aikaansaamiseen. Vain syntisyytensä tuntevalle kelpaa armo Kristuksessa. Se yksin pelastaa. Lain virka on siis eräänlainen apuvirka, toki välttämätön, mutta evankeliumin virka on päävirka. Sen tulee olla julistuksessa etualalla. Suosittelen lämpimästi C.F.W. Waltherin kirjaa *Laki ja evankeliumi*. Hän on mestarillisella tavalla opettanut laista ja evankeliu-

mista, niiden käytöstä ja erosta. Kirja kirkastaa hienosti uskon perusteet sydämelle ja vie sisälle Raamatun sanoman ymmärtämiseen.

Kun Herra Jeesus oli antanut lähetyskäskyn opetuslapsilleen, hänet otettiin ylös taivaisiin. Hän katosi opetuslasten näkyvistä. Mutta sen jälkeen Raamattu jatkaa: "Mutta he lähtivät ja saarnasivat kaikkialla, ja Herra vaikutti heidän kanssaan ja vahvisti sanan sitä seuraavien merkkien kautta. Amen." (Mark. 16:20). Tämän jälkeen Herra Kristus ei enää vaeltanut näkyvänä opetuslastensa kanssa, mutta hän kuitenkin vaikutti heidän kanssaan ja vahvisti sanan sitä seuraavien merkkien kautta. Kristus on yhä kirkkonsa kanssa. Hän vaikuttaa, niin että evankeliumia julistetaan ja että sen kautta syntyy uskoa ja uskon hedelmiä.

Jos siis uskot, niin tiedä, että se on Kristuksen aikaansaamaa, hänen työtään ja hänen Henkensä vaikutusta. Ihminenhan ei voi omasta voimastaan kääntyä eikä uskoa. Yksin kolmiyhäinen Jumala on uskon alkaja ja loppuun saattaja. Kun näin on, silloin olemme turvalisissa käsissä.

Tekstimme on Markuksen evankeliumista. Se päättyy sanaan "Aamen", totisesti. Se ikään kuin Jumalan valana vahvistaa hänen tahdokseen evankeliumin viemisen kaikkkeen maailmaan ja samalla sen, että Jumalan hyvä tahto on, että jokainen tulisi tuntemaan pelastuksen tien, uskoisi ja pelastuisi. Amen.

30.4.2020. Markku Särelä

## Sinä olet säästänyt parhaan viimeiseksi



Jumalan sana lupaa: "Vanhuuteenne asti minä olen sama, aina harmaantumiseenne saakka minä kannan. Niin minä olen tehnyt, ja vastedeskin minä nostan, minä kannan ja pelastan." (Jes. 46:4) Tämän ihanan lupauksen varassa ikääntyvä Jumalan lapsi saa ottaa vastaan "pahat päivät", joiden tulemista ei voi estää. Hän saa muistaa, että "pahojen päivien" jälkeen tulevat riemulliset hyvät päivät. Hän odottaa sitä päivää, jolloin hän saa astua iankaikkiseen häätjuhlaan riemuitsemaan yhdessä Kristuksen seurakunnan kanssa. Kun Jeesus oli muuttanut veden hyväksi viiniksi Kaanaan häissä, pitovastaava sanoi yljälle: "Sinä olet säästänyt hyvän viinin tähän asti." (Joh. 2:10) Taivaassa saamme sanoa seurakunnan Yljälle: "Sinä olet säästänyt parhaan viimeiseksi."

Täällä maailmassa meillä oli hyvien muistojen ohella myös ikäviä muistoja. Mutta kun olemme perillä taivaassa, siellä "entisiä ei enää muisteta, eivätkä ne enää astu ajatukseen". Niin meille vakuuttaa profeetta Jesaja (Jes. 66:17). Mikä onnellinen unohdus!

*Markku Särelä*

## Sun askelissas Jeesus

Vapahtajani, taas tulen Sinun kasvojesi eteen — näin kurjana ja näin kelvottomana. Ajattelen mennyttä vuosikymmentä ja sitä, mitä olen tehnyt. Syntiä olen kantanut harteillesi, piikkikruunun vain painanut syvempään päähäsi, kiihottanut yllesi Jumalan vihan. Jo lähes kaksi tuhatta vuotta on kulunut sovituksen suuresta päivästä, mutta eivät aikakaudetkaan voi estää syntiäni siirtymästä ajassa taaksepäin painoksi Sinun harteillesi, vaan minun tähteni tuona päivänä viha vain yhä ylläsi yltyy.

Mikä olen minä, että Sinä, Jumalan Karitsa, minua muistat, lankeemusten ja laittomuuksien lasta? Sinä jätit taivaan kirkkauden, serafien ja kerubien ylistysvirret. Sinä, vanhurskas ja lain Herra, tulit jumalattomien sijaan, synnyit lainalaiseksi ja täytit lain. Jumalan Poika, Sinut ristille naulittiin, surmattiin. Minut, kirouksen lapsi, siunattiin. Minun syntieni sovitus vaati Sinun pyhän veresi ja Sinun henkesi. Voi minun syntieni suuruutta!

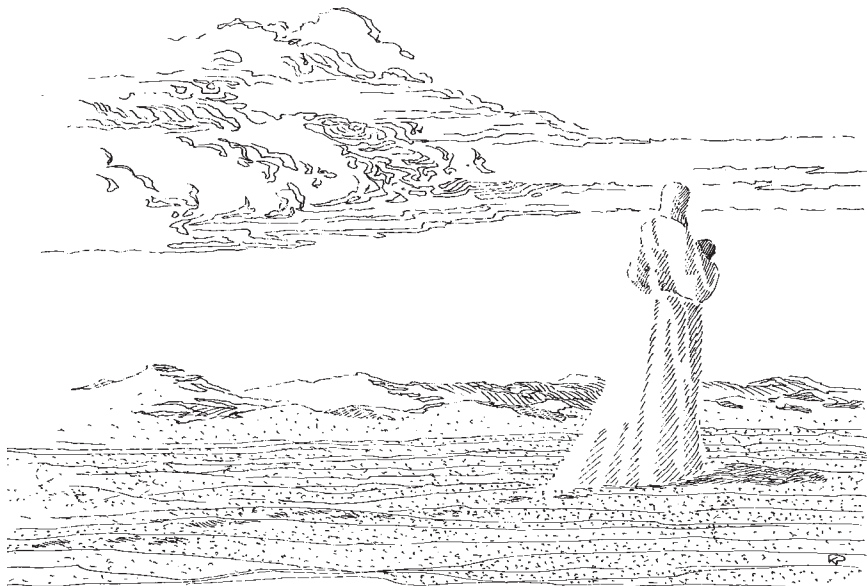
Mutta saan myös sanoa: Oi minun autuuteni suuruutta! Olen vapaa synneistäni. Olen Jumalan lapsi, taivaan perillinen. Miten rakas oletkaan minulle, Vapahtajani. Minun onneni on olla Sinua lähellä. Sinä annoit minulle rikkaan, yltäkylläisen elämän.

Mutta kun Sinä minua kutsuit, enkö esittänyt verukkeita, enkö turhia kyselyt? Enkö pelännyt menettäväni elämäni, ystäväni, kunniani — Sinun seurassasi? Miten häpeällisesti ajattelinkaan! Sinä, Jumalan Poika, kutsuit minua; minä, syntinen, häpesin Sinua. Mutta Sinä nuhtelit minua synnistäni ja vedit minua tykösi hyvyydelläsi. Sinä taivutit minua ja niin minä taivuini.

Sinä vahvistit minua armollasi ja kannoit iankaikkisilla käsivarsillasi. Sinä uudistit minun voimani, ja minä juoksin enkä nääntynyt, vaelsin enkä väsynyt, sillä Sinä kannoit minun ristiäni, kuljit edellä ja tietä viitoit.

Helppoa oli kulku. Luulin jo voivani perässäsi kulkea minne ikinä tahdotkin. Mutta ylpeys oli saanut sijan sydämessäni: omiin voimiini luotin, vaikka kaikki oli ollut Sinun sulaa laupeuttasi ja Sinun käsivartesi voimaa. Et Sinä silti minua hyljännyt, vaan annoit uusia ahdistuksia, uudestaan kysyit, seuraanko Sinua. Miten haluton olinkaan kulkemaan Sinun perässäsi, vaikka en sitä täysin tajunnutkaan. Tosin en halunnut Sinusta luopua ja luulin Sinua seuraavani, vaikka itse olisin tieni valinnut, itse määrännyt ristini painon ja Sinun sanasi unhottanut. Voi minun itsekkyyttäni! Oi Sinun kärsivällisyyttäsi ja





rakkauttasi! Sinun armosi on joka aamu uusi. Sinä voitit minut jälleen seuraamaan itseäsi. Minäkin voitin, minä, kurja viheliäinen maan mato — enhän ihmisen nimeä ansaitse — voitin Sinun seurassasi yhä rikkaamman elämän.

Jälleen Sinä kysyt minulta, Sinuako seuraan, Sinunko perässäsi ristiäni kannan, minäkö Sinua rakastan. Miten toivoisinkaan voin vastata Sinulle, Autuaaksitekiäni, avoimesti ja intomielin. Mutta kun muistan haluttomuuteni, heikkouteni ja lankeemukseni, niin tuskin voin katsettani kohottaa. Mutta kun Sinun rakkautesi muistan, niin sittenkin katson Sinua silmiin anteeksipyytäen. Sinä tiedät kaikki, Sinä tiedät, että olet minulle rakas. Minne minä tyköäsi menisin, Sinulla on iankaikkisen elämän sanat.

Sinä olet avannut eteeni uuden vuosikymmenen polun ja asettanut jalkani sille. Synkältä näyttää korpi, kaidalta tie. Vain harva on vaeltaja sillä, niin monen tie vaivaan vie. Oi Jeesus, anna minun kulkea Sinun askelissasi. Älä anna minun pelätä ottaa ristiäni ja seurata Sinua. Anna minun olla Jumalan heikko, että Sinä osoittaisit minussa väkevyytesi ja kirkkautesi. Vyötä Sinä minun mieleni kupeet, ohjaa minua sinne, minne Sinä armossasi viet.

Yhtä Sinulta vielä pyydän: Peitä kasvosi syntejäni näkemästä, pyyhi pois pahat tekoni kaikki tyynni. Jumala, luo minuun puhdas sydän ja uusi, vahva henki minulle anna. Älä heitä minua pois kasvojesi edestä äläkä ota minulta pois Pyhästä Henkeäsi. Amen.

Luterilainen 1970, no 1, Markku Särelä

## Raamatunlauseita:

Onko sinulle tärkeä raamatunkohta näiden joukossa?

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainosyn-tyisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Sillä ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan sitä varten, että maailma pelastuisi hänen kauttaan (Joh. 3:16-17)

Mutta tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka hänen päätöksensä mukaan ovat kutsutut. (Room 8:28)

Jos tunnustamme syntimme, hän on uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä. (1. Joh 1:9)

Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan, niin kaikki tämä teille lisäksi annetaan. (Matt. 6:33)

Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta. Se ei ole teistä. Se on Jumalan lahja. (Ef. 2:8)

Avuksesi huuda minua hädän päivänä, niin minä tahdon auttaa sinua, ja sinun pitää kunnioittaa minua." (Ps. 50:14)

Varma on se sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen, että Kristus Jeesus on tullut maailmaan pelastamaan syntisiä, joista minä olen ensimmäinen (1 Tim. 1:15)

Minun lampaani kuulevat minun ääneni, ja minä tunnen heidät, ja he seuraavat minua. Minä annan heille iankaikkisen elämän, eivätkä he ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni. (Joh. 10:27-28)

Koska meidät on siis uskosta vanhurskaiksi julistettu, meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta myös olemme uskossa saaneet pääsyn tähän armoon, jossa seisomme, ja kerskauksenamme on Jumalan kirkkauden toivo eikä vain se, vaan kerskaamme myös ahdistuksissa, sillä tiedämme, että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä, mutta kär-

sivällisyys harjaantumista, ja harjaantuminen toivoa, (Room.5:1-4)

Sillä meidän vielä ollessamme heikkoja kuoli Kristus oikeaan aikaan jumalattomien edestä. Tuskin näet kukaan kuolee jonkun vanhurskaan edestä. Hyvän edestähän joku mahdollisesti uskaltaakin kuolla. Mutta Jumalan rakkaus meitä kohtaan on siinä, että Kristus, kun vielä olimme syntisiä, kuoli meidän edestämme. (Room.5:6-8)

Mikä erottaa meidät Kristuksen rakkaudesta? Tuska vai ahdistus, vai vaino, vai nälkä, vai alastomuus, vai vaara, vai miekka? Niin kuin kirjoitettu on: "Sinun tähtesi meitä surmataan kaiken päivää, meitä pidetään teuraslampaina." Mutta näissä kaikissa saamme jalon voiton hänen kauttaan, joka on meitä rakastanut. (Room. 8:35-37)

Olkaa siis Jumalan seuraajia, niin kuin rakkaat lapset, ja vaelta-kaa rakkaudessa, niin kuin Kristuskin rakasti teitä ja antoi itsensä meidän edestämme lahjaksi ja uhriksi, Jumalalle "suloiseksi tuoksuksi". (Ef. 5:1-2)

Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen ylösnousemus ja elämä. Se,

joka uskoo minuun, elää, vaikka olisi kuollut, eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole (Joh. 11:25,26)

Eivätkö he kaikki (enkelit) ole palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka perivät autuuden? (Hebr. 1:14)

Mutta kaikki on Jumalasta, joka sovitti meidät itsensä kanssa Kristuksen kautta ja antoi meille sovituksen viran. Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomisiaan, ja hän asetti keskuuteemme sovituksen sanan (2 Kor. 5:18-19)

Anokaa, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan. Sillä jokainen anova saa, etsivä löytää, ja kolkuttavalle avataan. (Matt. 7: 7-8)

Sinä talutat minua neuvosi mukaan ja korjaat minut viimein kunniaan. (Ps. 73;23)

Tulkaa minun tyköni, kaikki työtätekevät ja taakkojen kantajat, niin minä annan teille levon (Matt. 11:28)

*Olen lintunen kädestä Jumalan,  
tämän sain minä kesän ihanan,  
että laulaa voisin armostaan,  
joka päivä kiittää suojastaan.*

*Olen kukka tarhasta Jumalan,  
olen puvun saanut loistavan,  
että kiitosta Suuren Tarhurin  
minä, pienoinen, myös kertoisin.*

*Olen sinilaine välkkyvin  
ja taivaan sini kirkkahin  
mun kauttani saa nyt heijastaa  
maan, taivaan Luojaa, Jumalaa.*

*Olen auringon säde kultainen,  
mulle Jumala antoi lahjan sen,  
että valona, lämpönä päivien  
saan olla avuksi ihmisten.*

*Olen lapsi taivaan Jumalan,  
mulle antoi lahjan suurimman,  
kun elämän iankaikkisen  
Hän antoi kautta Jeesuksen.*

*Virpi Apponen*

# Voikukka

Me tunnemme voikukan, tuon kevätkesällä kaikkialla keltaisena hehkuvan kukan, jota me usein pidämme arvottomana rikkaruohona. Mutta oletko tullut ajatelleeksi, miten ihmeellinen se oikeastaan on?

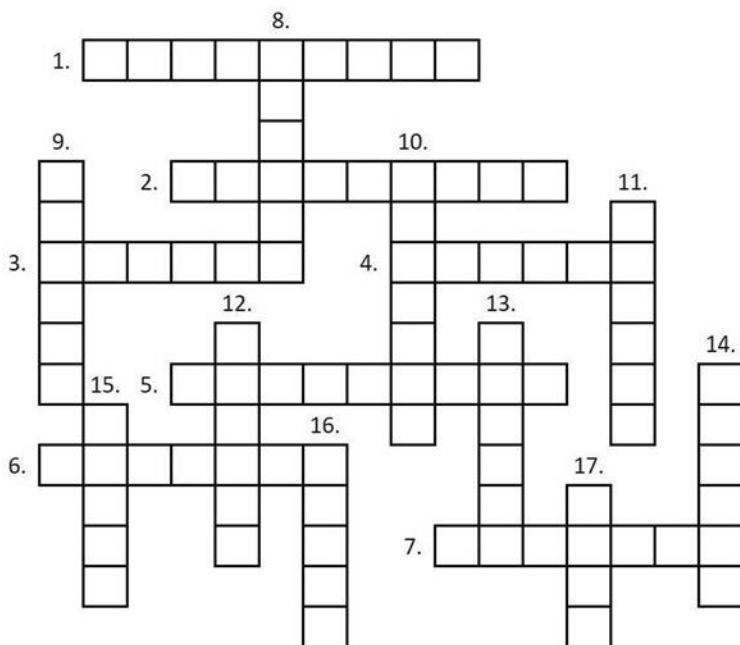
Se sulkee kukkansa pimeässä ja sadepäivinä ja avaa sen taas auringon paistaessa. Sillä on ”aurinkopaneelit”. Se käyttää kasvien tavoin auringon valoa ja energiaa hyödykseen. Se osaa tehdä mettä, jota mehiläiset himoitsevat ja tarvitsevat ravinnokseen. Se osaa muuttaa ilmassa olevan hiilidioksidin takaisin hapeksi, jota me ihmiset tarvitsemme elääksemme. Se sisältää paljon C- ja A-vitamiineja, kalsiumia, rautaa ja muita kivennäisaineita. Itse asiassa jokainen voikukka on täydellinen ”kemiallinen laboratorio”, joka toimii ilman laboranttia.

Voikukan taidot eivät lopu vielä siihen. Se tuottaa kukastaan pienenpieniä siemeniä, joihin on kätkeyty tietoa siitä, että siemenestä kasvaa taas uusi kasvi – ei mikä tahansa kasvi – vaan juuri voikukka. Se siemen ei ole kuollut murunen, vaan se on ihmeellisesti elävä. Luoja on suunnitellut kukasta lähetevalle siemenelle ”siivet”, joilla se pystyy lentämään kauas ja näin laajentamaan kasvualuettaan. Sinä-

kin olet varmaan auttanut voikukan siemeniä leviämään puhaltamalla niitä lentoon.

Voikukissa ja muissakin kukissa ja kasveissa me näemme Jumalan ihmeellisen luomistyön ja sen täydellisen suunnitelman, jota ne toteuttavat. Jumala sanoi: ”Kasvakkoon maa vihantaa, ruohoja, jotka tekevät siementä, ja hedelmäpuita, jotka lajiensa mukaan kantavat maan päällä hedelmää, jossa niiden siemen on.” Tapahtui niin: maa tuotti vihanneskasveja, ruohoja, jotka tekivät siementä lajiensa mukaan, ja puita, jotka lajiensa mukaan kantoivat hedelmää, jossa niiden siemen oli. Jumala näki, että se oli hyvä. (1 Moos.1:11–12)

Jeesus opetti: ”Katselkaa kedon liljoja, kuinka ne kasvavat: ne eivät tee työtä eivätkä kehrää. Kuitenkin sanon teille: Salomo ei ollut kaikessa loistossaan niin vaatetettu kuin yksi niistä. Jos siis Jumala näin vaatettaa kedon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna heitetään uuniin, eikö paljoa enemmän teitä, te vähäuskoiset? Älkää siis murehtiko sanoen: 'Mitä syöme?' tai: 'Mitä juomme?' tai: 'Millä itsemme vaatetamme?' Sillä tätä kaikkea pakanat tavoittelevat. Tai-vaallinen Isänne kyllä tietää teidän kaikkea tätä tarvitsevan. Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan, niin kaikki tämä teille lisäksi annetaan.”



### ***Raamatun paikkoja ristiin rastiin***

#### *Vaakaan*

1. Kaupunki, jossa oli Salomon temp-  
peli
2. Jeesus herätti täällä 12-vuotiaan  
tytön kuolleista
3. Vuori, jonne Nooan arkki pysähtyi
4. Kaupunki, josta enkelit pelastivat  
Lootin
5. Jeesuksen syntymäkaupunki
6. Kaupunki, johon Joonas ei halunnut  
mennä
7. Martan ja Maria koti oli täällä

#### *Pystyyn*

8. Täällä korvit ruokkivat Eliaa
9. Tänne ihmiset rakensivat korkean  
tornin

10. Jeesuksen lapsuuden kotikaupunki
11. Täällä vuorella Jumala syytti Eliaan  
alttarin
12. Sakkeuksen kotikaupunki
13. Välimeren saari, jonne Paavali  
joutui haaksirikkoon
14. Vuori, jolla Jumala antoi 10 käskyä  
Moosekselle
15. Egyptin joki, johon Mooseksen äiti  
laski kaisla-arkun
16. Kaupunki, jonka hopeasepät her-  
mostuivat Paavalin lähetystyöstä
17. Jeesus herätti täällä lesken pojan  
kuolleista



**SUOMEN  
TUNNUSTUKSELLINEN  
LUTERILAINEN  
KIRKKO**

Paikalliset julkiset kokoontumiset on koronaviruksen vuoksi toistaiseksi kielletty. Jumalanpalvelus- ja hartaustoiminta jatkuu vireänä verkkosivujemme kautta.

Valittavana on kaikille avoimia kokonaisia jumalanpalveluksia virsineen ja rukouksineen, kuunneltavia hartauksia ja opetuksia sekä lapsille värikkäitä pyhäkoulu kertomuksia. Pastori Kimmo Närhi pitää edelleen joitakin kotitilaisuuksia, joiden tiedot löytyvät verkkosivuiltamme osallistu-valikosta.

### Alla luettelo nauhajumalanpalveluksista.

Käytämme vuoden 1938 virsikirjaa ja Siionin Kannelta (SK).

#### *Tervetuloa kuuntelemaan!*

10.5. Vähän aikaa	Joh. 16:16-23	MS
3.5. Kun olet voimaton, Jumala on voimallinen	Jes. 40:25-31	VH
26.4. Rakastatko sinä minua?	Joh. 21:15-19	VH
19.4. Ilman Jeesusta emme saa aikaan mitään	Joh. 21:1-14	VH
12.4. Naiset kuulivat ilosanoman	Mark. 16:1-8.	MS
5.4. Palmusunnuntain psalmi	Ps. 111	MS
29.3. Jeesuksen sana niille, jotka hylkäsivät hänet	Joh. 8:46-59	MS
22.3. Marianpäivän jumalanpalvelus	Luuk. 1:39-45	KN
15.3. Pukekaa yllenne Jumalan koko sota-asu	Ef. 6:11-17	MS
1.3. Jeesus ei väistänyt ristiä	Matt. 16:21-2	VH
23.2. Herran palvelijan kärsimys ja menestys	Jes. 53:13-15	VH
16.2. Hullun viisas Jumala	1 Kor. 1:20-25	VH
9.2. Sana kantaa satoa	Mark. 4:26-29	VH
Etsikää Herraa silloin, kun hänet löytää voidaan	Jes. 55:6.	RE
Kanaanilaisen naisen usko	Matt. 15:21-28	RE

### Jumalanpalveluksia

<http://www.luterilainen.com>

- valitse valikosta KUUNTELE

-> Nauhajumalanpalvelukset.

KUUNTELE-valikon alta löytyvät myös muut kuunneltavat aineistomme.

Lasten aineistolle on osoite [www.pyhäkoulu.fi](http://www.pyhäkoulu.fi).

**Pastori Markus Mäkinen** Käntäkyläntie 6 F, 00640 Helsinki.  
Puh. 040 752 1156.

[markus.makinen@luterilainen.com](mailto:markus.makinen@luterilainen.com)  
**Pastori Kimmo Närhi** Luhtikatu 3 A 6, 15500 Lahti.  
Puh. 040 7567 659.

[kimmo.narhi@luterilainen.com](mailto:kimmo.narhi@luterilainen.com)  
**Pastori Risto Relander**, Välenojankatu 7 A 17, 05880 Hyvinkää.  
Puh, 040 5741887

[www.luterilainen.com](http://www.luterilainen.com)  
[www.pyhäkoulu.fi](http://www.pyhäkoulu.fi)



### Sisällys:

"Ottakaa minun ikeeni päällenne", Martti Luther.....	94
Oikeuskonen seurakunta, FP.....	95
Luther ja evankeliumi 1. ....	96
"Vähän aikaa", MS.....	99
Johannes Kastaja - esikuvana meille, RE.....	102
Kun olet voimaton, Jumala on voimallinen, VH.....	107
Kasteen evankeliumi virkistää heikkoa uskoa, MS.....	109
Pyhä Henki nuhtelee maailmaa epäuskosta ja lohduttaa Jeesuksen omia, MS.....	112
"Pahat päivät tulevat", MS.....	115
Parempi on luottaa HERRAAN kuin turvata ihmisiin, VH.....	116
Saarnatkaa evankeliumi kaikille luoduille, MS.....	120
Sinä olet säästänyt parhaan viimeiseksi, MS.....	123
Sun askelissas Jeesus, MS.....	124
Raamatunlauseita.....	126
Runo, VA.....	128
Voikukka, EV.....	129
Raamatun paikkoja ristiin rastiin (ristikko), EV.....	130
Toimintatietoja.....	131
Kansi: "Hyvä osa", Kimmo Pälikkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: FI74 5700 0220 0405 23,  
Helsinki: FI75 1270 3000 0189 73. Luterilainen-lehti, tilausmaksut ja lahjoitukset  
Luterilaiselle: FI15 8000 1700 3033 09. Kirkkokunta: 1) FI86 2205 1800 0215 59.  
Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 4200, ulkolähetys  
7003, opintorahasto 7100. 2) Kirjamyynti FI44 8000 1801 4770 85.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.  
Tilauhinta 2020: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e  
Toimitus: VT vastaava toimittaja Kimmo Pälikkö, kimmo.palikko@kp-art.fi .  
Taitto ja kuvitus: Kimmo Pälikkö.  
Lehden tilaukset, osoitteenmuutokset ja laskutus:  
seppo.sarela@luterilainen.com, puh. 045-145 8600.  
Tilausmaksut, Luterilainen-lehden pankkitilille no.: FI15 8000 1700 3033 09  
Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com